

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w poł.

Rękopisów Redakcja nie zwraca

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Konto czekowe P. K. O. Nr. 160-315

Telefony Redakcji dziennej 747, 748. Telefon Redakcji nocnej 749.

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok V.

Toruń, środa 14 czerwca 1933

Nr. 134

Dzień przyjazdu Pana Prezydenta do Torunia

radosnem świętem całego Pomorza

OBYWATELE!

W środę dnia 14 bm. na uroczystości Bożego Ciała przybywa na Pomorze do stolicy naszego województwa Dostojny i Wysoki Gość, Pan Prezydent Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Prof. Ignacy Mościcki, ażeby wziąć udział w radosnem święcie, tak uroczyste przez nas obchodzonym.

Witamy tu w grodzie Kopernika w stolicy Pomorskiego Województwa, Pana Prezydenta Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, jako przedstawiciela Majestatu Najwyższej Władzy Państwowej, oraz Człowieka o wielkich zasługach, uczonego, światowej sławy

wy męza stanu, któremu bliskie są nasze troski i który wraz z nami odczuwa doniosłość dziejowa obecnej chwili dla całej Polski, dla Jej perły Pomorza i stolicy Pomorskiego Województwa, miasta Torunia.

OBYWATELE!

Niech w tym dniu radośnie załiją serca wszystkich na Pomorzu i zgodnie z 700-letnią tradycją naszego grodu — jubilatą — spotkajmy Drogiego i Dostojnego Gościa otwartem sercem.

NIECH TEN DZIEŃ BĘDZIE RADOSNEM ŚWIĘTEM CAŁEGO POMORZA!

Przystrójmy więc domy nasze chośragwiami, ubarwmy przejścia zielenią i kwiatami, — w Toruniu zaś wyjdźmy tłumnie i zwracając na spotkanie i przywitajmy serdecznie, wznosząc zgodny okrzyk:

Niech żyje!

Pan Prezydent Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, niech żyje!

(—) STEFAN KIRTIKLIS, Wojewoda Pomorski. (—) WINCENTY ŁAŃCKI, Starosta Krajowy Pomorski. (—) KS. DZIEKAN KOZŁOWSKI. (—) ANTONI BOLT, Prezydent m. Torunia.

Dymisja wiceministra Gallota

(o) Warszawa, 13. 6. (tel. wł.). W związku z dymisją wiceministra komunikacji Gallota, dowiadujemy się, że p. G. nie wraca na stanowisko dyrektora Zakładów Mordziejewskich ani nie zostaje dyrektorem „Żyrardowa”, lecz wyleżdża na kilkotygodniowy urlop wypoczynkowy.

Wyjazd ks. biskupa Kubiny do Francji

Częstochowa 13. 6. (PAT). Ks. biskup Kubina wyjechał wczoraj na dłuższy czas do Francji celem wizytacji tamtejszych środowisk, zamieszkałych przez polskich wychodźców.

Parlamentarzyści jugosłowiańscy zwiedzają Mościce

Kraków, 13. 6. (PAT). Parlamentarzyści jugosłowiańscy wyjechali wczoraj pociągiem motorowym do Mościc. W Mościcach powitał ich były minister Kwiatkowski. Po zwiedzeniu fabryki odbyło się śniadanie, w czasie którego wygłosił przemówienie min. Kwiatkowski i min. Andielinovic, o godz. 14 goście odjechali do Wieliczki.

P. Vallotton delegat sekretariatu Ligi Narodów w Gdyni

W Gdyni bawił delegat sekretariatu generalnego Ligi Narodów p. Vallotton, który zwiedził rano port gdynijski, urządzenia przeładunkowe oraz chłodnię.

Młodzież polska ślubuje u grobu Nieznanego Żołnierza wiernie służyć Ojczyźnie

W dniu 14 czerwca 1933 r. o godz. 12-ej w południe odbędzie się przy grobie Nieznanego Żołnierza uroczystość złożenia ślubowania wiernej służby Ojczyźnie przez abiturjentów publicznych szkół powrzechnych stolicy.

Uroczystość organizuje Rada Szkolna m. st. Warszawy łącznie z Inspektorem Szkolnym.

Oficerowie polscy odznaczeni przez regenta Węgier

Warszawa 13. 6. (PAT) W związku z budapeszteńską międzynarodową konkurencją szermierczą następujący oficerowie polscy zostali odznaczeni przez regenta Węgier admirała Horty'ego. Wiceminister gen. Fabrycy orderem węgierskiego krzyża I klasy, inspektor armii pułk Balaban orderem tegoż krzyża II klasy, Adam Papp orderem III klasy, kpt. Segda, kpt. Dobrowolski, Nycz, por. Suski, sekretarz związku szermierczego Tadeusz Frydrych orderem IV klasy. Uroczystości wręczenia odznaczeń dokonał poseł królestwa węgierskiego dr. Matouska w dniu 10 czerwca w poselstwie węgierskim.

Akademia w Poznaniu ku czci króla szwedzkiego

Poznań 13. 6. (PAT). Staraniem Stowarzyszenia Polsko-Szwedzkiego w Poznaniu odbyła się wczoraj z okazji 75ej rocznicy urodzin a 26 rocznicy panowania króla szwedzkiego Gustawa V uroczysta akademja w sali bazarowej Akademji zagał przez Stowarzyszenia Polsko-Szwedzkiego p. Mueller, poczem prof. Boehm wygłosił odczyt o „Szwedzka rodzina królewska na tle historii szwedzkiej”. Dalszy ciąg programu akademji wypełniły produkcje artystyczne.

Na akademji byli obecni przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych. Akademję zaszczyli swą obecnością poseł szwedzki w Warszawie p. Hennig, który przybył w tym celu do Poznania.

Pan Prezydent Rzplitej w Kielcach

Obchód 15-lecia 2 pułku artylerji lekkiej Legionów

Kielce 13. 6. (PAT). Wczoraj odbyła się w Kielcach podniosła uroczystość, związana z obchodem 15-lecia 2-go pułku art. lekkiej Legionów oraz poświęcenie pływalni i kamienia węgielnego pod budowę domu Przystosowania Wojskowego. Uroczystość tę zaszczycił swoją obecnością p. Prezydent Rzplitej, który przybył samochodem ze Spawy w towarzystwie szefa kancelarii cyw. p. Helezyńskiego, szefa gabinetu wojsk. pułk. Głogowskiego, jego zastępcy mjr. Jurgielewicz oraz adjutanta przybocznego kpt. Górzewskiego.

P. Prezydent Rzplitej przybył na granicę miasta o godz. 9.15. Przy bramie tryumfalnej zgromadzili się przedstawiciele władz cywilnych z p. wojewodą Paciorekowskim na czele, ks. biskup polowy Gawlina w otoczeniu duchowieństwa oraz przedstawiciele władz wojskowych, dalej postowie i senatorowie BBWR.

Wsiadającego z auta p. Prezydenta Rzplitej powitał p. wojewoda Paciorekowski oraz generał Osiński, poczem w serdecznych słowach przemówił prezydent miasta p. Cichowski. P. Prezydent Rzplitej przeszedł przed frontem kompanji honorowej 4-go pułku Legionów przw dźwiękach hymnu narodowego. W tym momencie ustawiona na walach baterja 2-go p. a. l. leg. oddała 21 strzałów armatnich. Wśród niezwykłego entuzjazmu p. Prezydent przejechał w towarzystwie wojewody ulicami miasta do przygotowanych dlań apartamentów, do mieszkania p. wojewody.

O godz. 10 p. Prezydent przybył do koszar 2 p. a. l. Legionów, gdzie powitany przez dowódcę pułk. Bigo przeszedł przed frontem kompanji honorowej, poczem rozpoczęła się msza św celebrowana przez ks. biskupa Gawlinę. Po mszy

John Francisca Coudahy — ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce

Senat zatwierdził nominację Johna Francisca Coudahy na stanowisko ambasadora Stanów Zjednoczonych w Polsce.

P. Coudahy jest z zawodu adwokatem oraz handlowcem, współwłaścicielem wielkiej firmy Coudahy Pa ing. Co. Studja ukończył w znanych uniwersytetach amerykańskich Harvard oraz Wisconsin. W czasie wojny odznaczył się w walkach na froncie francuskim. Następnie uczestniczył w ekspedycji amerykańskiej do Archangielska. Jest autorem interesujących książek poświęconych wspomnieniom wojennym. P. Coudahy jest zwołanym myśliwym, odbył szereg egzotycznych wypraw myśliwskich.

św. odbyło się uroczyste rozdanie nagród szeregu zasłużonym osobom, poczem odbyła się defilada 4-go pułku Legj. Defiladę przyjmował p. Prezydent Rzplitej. Postawa defilujących oddziałów zrobiła doskonałe wrażenie na obecnych.

Po defiladzie odbył się obiad żołnierski, na którym pułk. Bigo wygłosił entuzjastyczne przemówienie, witając p. Prezydenta i zapewniając, że 2-gi pułk. Legj. jest wiernym swym tradycjom i wyraża głęboką radość która spotkała 2-gi pułk. art. lek. leg., z powodu wizyty p. Prezydenta. Dalej pułk. Bigo podkreślił, że 2 p. art. lek. leg. wiernie będzie wskazaniam Twórcy Armji Polskiej, Marszałka Piłsudskiego.

W godzinach popołudniowych p. Prezydent Rzplitej wziął udział w uroczystem otwarciu

i poświęceniu pływalni na kieleckim stadionie sportowym.

P. Prezydent w otoczeniu świty i władz miejscowych osobiście przeciął wstęgę, poczem ks. biskup Gawlina dokonał aktu poświęcenia. Po poświęceniu wygłosił przemówienie pułk. Cieśliński, poczem p. Prezydent własnoręcznie otworzył krany napełniające basen wodą. Następnie p. Prezydent zwiedził urządzenia pływalni.

Stąd p. Prezydent udał się na poświęcenie kamienia węgielnego pod nowo budujący się gmach P. W. i W. F. Wieczorem wziął udział w raucie, wydanym przez miasto, gdzie zetknął się ze społeczeństwem miejscowem. O godz. 22 p. Prezydent żegnany owacyjnie przez zebranych odjechał do Spawy.

„Czarny brylant Rzplitej” plunie do Gdyni

Katowice, 13. 6. (PAT). W poniedziałek rano o godz. 10 wyruszyła z Katowic harcerska sztafeta kajakowa, która wawiezie do Gdyni bryłę węgla z polskiego G. Śląska. Przystępnie ostatnia zmiana sztafety dotrze

do Gdyni w dniu 18 bm. W Warszawie sztafeta jest spodziewana 15 bm.

Warszawa, 13. 6. (PAT). Harcerska sztafeta przybyła do Oświęcimia wczoraj o godz. 1.25.

Sprawy sporne polsko-gdańskie rozpatruje trzech rzeczoznawców Ligi Narodów

Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku wydać ma niebawem orzeczenie w spornych sprawach polsko-gdańskich, dotyczących premij celnych, zwrotu cel i cel maksymalnych. Obie strony polska i gdańska zgodziły się swego czasu na przekazanie tych spraw Wys. Komisarzowi Ligi, który ze swej strony zażądał opinji rzeczoznawców Ligi Narodów.

Przed paru dniami do Gdańska przybyli pp. prof. Vallotton z Lozanny, dyr. dep. holenderskiego min. skarbu Nedelbrak i dyr. dep. cel Szwajcarii Federman, którzy przeprowadzą studja rzeczowe nad zagadnieniami spornymi. Trzej ci panowie przyjadą również do Warszawy, gdzie inormować ich będzie Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Stany Zjednoczone żądają od Polski spłaty rat czerwcowej i grudniowej długu wojennego

Warszawa, 13. 6. (PAT). W związku z wiadomościami jakie ukazały się ostatnio w prasie, o tem, że rząd Stanów Zjednoczonych wysłał do wszystkich państw upomnienie w sprawie czerwcowej raty długu wojennego, dowiadujemy się, że do Warszawy nadeszła odnośna nota rządu Stanów Zjednoczonych,

nadesłana za pośrednictwem ambasadora Rzplitej w Waszyngtonie p. Patka. Rząd amerykański w nocie tej domaga się zapłaty nie tylko raty czerwcowej ale i grudniowej z roku zeszłego. Odpowiedź polska wystosowana będzie prawdopodobnie 14 bm.

Nowe możliwości dla jednostek i gmin

Na odbytym niedawno w Warszawie ogólnopolskim Zjeździe Działaczy Gospodarczych i Społecznych dużo uwagi poświęcono zagadnieniu inwestycji. Zagadnienie to zostało silnie podkreślone zarówno w naczelnym referacie wiceministra Lechnickiego, jak i w obradach komisyjnych, w czasie których często podnoszono, że Polsce potrzebne są celowe i tanie inwestycje, a zatem że uruchomienie ich w możliwie jaknajszerszych rozmiarach jest jednym z zasadniczych warunków ożywienia życia gospodarczego.

Taniość inwestycji jest wymogiem, niezbędnym dla ich realizacji w naszych warunkach. Niezbędnym dlatego, że każdy nakład, czy to np. na wybudowanie drogi, czy na uregulowanie rzeki czy na zmodernizowanie fabryki, wybudowanie rzeźni, chłodni lub domu mieszkalnego musi się opłacić, musi wzmóc dochodowość inwestującej jednostki gospodarczej. W przeciwnym razie inwestycje nie miałyby celu, gdyż bowiem ryzykowałyby swą pracę i kapitał, gdyby nie miał z tego korzyści?

Kryzys ekonomiczny zahamował — z natury rzeczy — ruch inwestycyjny, zarówno z powodu braku kredytów na te cele, kapitał bowiem nie był skłonny do angażowania się w nowe interesy, — jak i z powodu drożyzny materiałów inwestycyjnych, których ceny, przy ograniczonych możliwościach nabywczych i płatniczych społeczeństwa, nie mogły rokować rentowności dla nowej inwestycji.

Dzisiaj, po przeszło trzyletnim okresie kryzysu, warunki uległy poważnej zmianie i stworzyły nowe zupełnie podstawy dla kalkulacji. Ceny materiałów inwestycyjnych, a więc drzewa, cegły, żelaza, kamienia itp. znacznie spadły. Obniżył się również poważnie koszt robocizny. Architekt mniej dziś weźmie za sporządzenie planu budowlany; koszty manipulacji, związanych z wybudowaniem domu, zostały niższe; również formalności w tych sprawach zostały przez państwo uproszczone. Innymi słowy: poszczególne czynniki ruchu inwestycyjnego musiały się przystosować do nowych warunków, ukształtować się w cenie na niższym poziomie, dostosować do zmniejszonego dochodu społecznego, uprościć i udostępnić.

Jest więc dziś nietylko potrzeba (bo ta w każdym warunkach istnieje, bez względu na to, czy w dobrej czy w złej koniunkturze), ale i możliwość dokonywania inwestycji. Oczywiście, nie inwestycji jakichkolwiek, ale dostosowanych do możliwości inwestującego, inwestycji celowych, skalkulowanych z ołówkiem w rękę.

Szereg miast posiada dziś niewątpliwie potrzebę i możliwość przeprowadzenia wielu inwestycji, które — jeśli będą dobrze skalkulowane — podniosą ich dochody i uzupełnią braki w budżetach. Inwestycją taką nie będzie oczywiście np. budowa muzeum czy założenie parku. Ale może nią być wybudowanie gma-

chów służbowych lub domów mieszkalnych, założenie kilku kilometrów linii tramwajowej, doprowadzenie kanałów czy wody do domów itp. Taką samą potrzebę i możliwość inwestycji — w swoim zakresie — posiada wiele gospodarstw rolnych, które w tej drodze ulepszyć mogą swą gospodarkę i jednocześnie obniżyć koszt produkcji. Ma je wreszcie każdy obywatel dysponujący jakąś zaoszczędzoną kwotą, którą może dzisiaj korzystać zainwestować czy to w budowie domu, czy w zainstalowaniu jakiegoś urządzenia, czy w zakupieniu przedmiotu mogącego zracjonalizować, usprawnić i obniżyć koszt jego pracy.

I dlatego też słusznie Zjazd Gospodarczy BBWR podniósł w swych obradach i wskazaniach sprawę inwestycji, stwierdzając, że istnieją w tej dziedzinie konkretne możliwości i że należy ten ruch obecnie pobudzić i przyspieszyć.

Niekoniecznie potrzeba na to dużo pieniędzy. Można to robić nawet i bez pieniędzy. Można więc np. w samorząd-

dach podjąć szereg nakładów, jak budowa dróg i ulic, regulacja rzek i tym podobne roboty inwestycyjne systemem t. zw. „gospodarki naturalnej”, bezpieniężnej, systemem zbiorowego wysiłku tych wszystkich, których dobru inwestycje te mają służyć. Jedni dostarczą pomocy technicznej, wozów i narzędzi, inni materiału (np. kamienia), jeszcze inni własnej pracy, sejmik da inżynierów i można będzie budować drogę, ułatwić w ten sposób pracę rolnictwu, pobudzić je do stosowania podobnych bezgotówkowych inwestycji w gospodarstwach indywidualnych, a przez to ulepszyć je i podnieść ich dochodowość i opłacalność.

Możliwości znajdzie się niewątpliwie dużo. Trzeba tylko o nich pomyśleć, zorganizować się i — jak mówił min. Matuzewski na Zjeździe — „wziąć łopate i kopac”. Bierne oczekiwanie na nadejście „lepszych czasów” nie pomoże. Te „lepsze czasy” musimy sobie sami stworzyć wolą i wysiłkiem pracy indywidualnej i zbiorowej.

Udelikatnia naskórek
3325 Mydło Bebe Szofmana.

Żywołone zagadnienia gospodarcze na zjeździe przedstawicieli przemysłu

W Częstochowie odbył się zjazd delegatów rady XIII-tej grupy Centralnego Związku Przemysłu Polskiego, Reprezentowane były terytoria nie związki przemysłowców z Krakowa, Lwowa, Bielska, Katowic, Sosnowca i Częstochowy oraz Związek Przemysłu Konfekcyjnego z Warszawy. Obradom przewodniczył p. Leon de Hagen. Referat o sytuacji gospodarczej wygłosił dr. Roger de Battaglia, mówiąc o pozytywnych wynikach naszej polityki walutowej, finansowej, kredytowej i handlowej oraz o konieczności ożywienia życia gospodarczego, prelegent podkreślił, że odbyty niedawno kongres Gospodarczy BBWR, wykazał zgodność poglądów działaczy i ster zbliżonych do rządu z poglądami czynników ściśle gospodarczych.

Po ożywionej dyskusji, jaka wywiązała się nad referatem dr. Battaglia zjazd powziął szereg uchwał. Następnie wygłosili referaty p. p. inż. Markowicz o położeniu przemysłu jutowego“ oraz plk. Zdanowicz na temat ustawodawstwa socjalnego, poczem omówiono szereg spraw aktualnych.

Parlamentarzyści jugosłowiańscy w Krakowie

Manifestacja przyjaźni polsko-jugosłowiańskiej

Dnia 11 bm. przybyła do Polski wycieczka parlamentarzystów jugosłowiańskich. W skład wycieczki wchodzi minister Grga, dr. Andjelinovic, członek obecnego rządu jugosłowiańskiego, poseł do Skupczyny i prezes porozumienia parlamentarnego polsko-jugosłowiańskiego, Welizan dr. Jankovic, b. minister, Fran. dr. Novak, wiceprezes senatu, Rosta dr. Popovic, drugi wiceprezes Skupczyny, Momeilo dr. Ivkovic, b. minister Nikola Preka, b. minister, Bogumil dr. Wosnjak, b. poseł jugosłowiański w Pradze, dr. Dragoljub Evremovic, sekretarz skupczyny, Ante Kovac, sekretarz Skupczyny, Zvetozar Tomić,

Fran. hr. Kukuljevic, Sackinski, senator, prof. Salih Balic, Dimitrije Popovic, b. poseł, Ludevit dr. Pivko, Petar Cirlic, senator Michajlo Zivaneciw, prezes porozumienia prasowego polsko-jugosłowiańskiego, dr. Nikola Keselevic, poseł do Skupczyny, Djordje Parabuski, duchowny prawosławny, dr. Dragutin Kostic, duchowny prawosławny, Omer Kajmanovic, b. attache prasowy w Berlinie.

Pociąg wiozący wycieczkę parlamentarzystów przybył o godz. 16,35 na stację graniczną Zebrzydowice. Na spotkanie gości jugosłowiańskich wyjechała do Zebrzydowic delegacja człon-

ków komisji spraw zagranicznych Sejmu z prezesem ligi polsko-jugosłowiańskiej posem dr. Dybowskim na czele.

W chwili przyjazdu pociągu ustawiona na peronie kompanja kolejowego przysposobienia wojskowego z orkiestrą, odegrała hymny jugosłowiański i polski. Gości jugosłowiańskich powitał serdecznie poseł dr. Dybowski, odpowiedział w gorących słowach minister Andjelinovic, poczem pociąg ruszył w dalszą drogę do Krakowa.

Pociąg z gośćmi jugosłowiańskimi wjechał na peron dworca krakowskiego. Wzdłuż peronu ustawiona była kompanja honorowa związku rezerwistów i kolejowego przysposobienia wojskowego z orkiestrą i sztandarami.

Na powitania polskie odpowiedział minister Andjelinovic, który na wstępie zaznaczył, iż Jugosłowianie znajdują się w sercu Polski u grobów Adama Mickiewicza i Tadeusza Kościuszki. Mówca podniósł wielkie znaczenie Krakowa, jako jednego z centrów kultury słowiańskiej, oraz słał Kraków, jako miasto, które prowadziło mocarstwową politykę Polski. Na zakończenie mówca przypomniał węzły przyjaźni, łączące od dawna Polskę i Jugosłowianę i wznosił gorący okrzyk na cześć Polski.

Unja bałtycka

Odczyt ministra Pusta

Staraniem Towarzystwa Polsko-Estońskiego oraz Akademickiego Związku zbliżenia międzynarodowego minister pełnomocny Estonji p. K. R. Pusta wygłosił w Warszawie odczyt o Unji bałtyckiej.

Przed odczytem prezes Tow. Polsko-Estońskiego p. min. Hubicki w krótkim przemówieniu podkreślił wybitną rolę, jaką odegrał p. minister Pusta w ruchu niepodległościowym Estonji i w dziejach rozwoju stosunków polsko-estońskich zarówno w okresie przedwojennym, jak i w okresie kształtowania się politycznych niepodległych państw, jako jeden z najwybitniejszych mężów stanu niepodległej Estonji.

P. minister Pusta wygłosił następnie głęboko i źródłowo ujęty odczyt, charakteryzujący powstanie idei Unji Bałtyckiej i poszczególne jej stadja, poczynając od kon-

ferencji ryskiej poprzez porozumienie warszawskie do zjazdu helsingforskiego i obrazując rolę, jaką odegrała ta idea w rozwoju linii polityki zagranicznej krajów bałtyckich oraz jaką odegrać może jeszcze w przyszłości.

Odczyt przyjęty został żywymi oklaskami przez liczną zebraną publiczność, wśród której obecni byli: ambasador włoski Badianini, postowie: lotewski Groswald, fiński Idman, austriacki Hoffinger, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów Lechnicki, wicemarszałek Sejmu Makowski, b. marszałek Senatu prof. Szymański, b. min. Leon Wasilewski, szef Sztabu Głównego gen. Gąsiorowski, komendant główny Związku Strzeleckiego pułk. Rusin sen. Ewert i inni.

Rozwód dolara ze złotem

potężną bronią St. Zjedn. na Konferencji londyńskiej

W ostatnich czasach wiele mówiono o bliższej jakoby stabilizacji „wielkich” walut światowych. Jest rzeczą oczywistą, że warunkiem uzyskania przez konferencję międzynarodową jakiegokolwiek rezultatów pozytywnych jest zapewnienie światu względnej bodaj stałości monetarnej.

Jak wiadomo, ze stabilizacji narazie nie. Przeciwnie, chaos monetarny uległ dalszemu pogłębieniu. Przyczyny tego tkwią przede wszystkim w nowym nastawieniu polityki monetarnej Stanów Zjednoczonych. Uchwalenie przez Izbę reprezentantów bill'u o oficjalnym odstąpieniu od parytetu złota legalizuje niestałość monetarną i faktyczną separację ze złotem zamienia w formalny rozwód. O tem, że ten rozwód ma być trwały — przekonywa ostatnia uchwała parlamentu, odrzucająca (283 głosami przeciw 57) wniosek o ograniczeniu do dwóch lat czasu trwania separacji dolara ze złotem.

Dla Ameryki zagadnienie skreślenia długów

wojennych ciągle jeszcze nie istnieje. Prezydent Roosevelt, interpelowany w tej materji przez dziennikarzy, ograniczył się do stwierdzenia, że rata długu europejskiego wynosi 144 miliony dolarów. Rachunek jest niewątpliwie dobry. Ameryka posiada dobrych buchalterów. Ale czy przy pomocy buchalterji da się przezwyciężyć kryzys? Pragnęłoby się wiedzieć na stanowiskach kierowników polityki światowej mężów stanu, a znajduje się tylko — rachmistrzów.

Ale nietylko dążność do zmniejszenia ciężaru długów wewnętrznych i politycznych — skłoniła rząd Stanów Zjednoczonych do „oficjalnego” odstąpienia aod parytetu złota. Jest jeszcze inny tego powód. Wyjaśnił go bez ogródek sekretarz spraw zagranicznych p. Hull w oficjalnym komunikacie: „Oficjalne porzucenie parytetu złota — twierdzi Hull — wzmacnia niezmiernie pozycję Stanów Zjedn. w międzynarodowych rokowaniach ekonomicznych i finansowych. Obniżenie wartości dolara i całkowita swoboda w

wyborze takiej czy innej polityki monetarnej stanowił będzie dla rządu amerykańskiego potężną broń w dyskusji nad poziomem stabilizacji walut i nad międzynarodową polityką handlową.”

To brutalne w swej szczeroci oświadczenie autorytatywnego polityka amerykańskiego daje wyobrażenie o polityce, jaką zamierzają stosować Stany Zjednoczone na konferencji londyńskiej. Sprawa długów wojennych i niestałość waluty — oto dwa czynniki, przy których pomocy Ameryka będzie wywierała wpływ na inne kraje i wyzyskiwała konferencję dla swych własnych celów.

Wyrzekając się formalnie wszelkiego związku ze złotem, grożąc światu nowym obniżeniem wartości swej waluty, Stany Zjednoczone uzbroiły się do walki, której terenem będzie — światowa konferencja ekonomiczna.

Skarżyński w Buenos Aires

Kpt. Skarżyński wystartował w niedzielę o godz. 10 według czasu lokalnego z Porto Allegro do Buenos Aires.

Kontrrewolucja gospodarcza w Sowietach

W Moskwie rozpoczął się proces 29 kooperatystów, którzy w roku 1932 popełnili najrozmaitsze nadużycia na ogólną sumę około 14 milionów rubli. Odpowiadają oni z art. sow. kodeksu karnego mówiącego o „kontrrewolucji gospodarczej” i przewidującego w takich wypadkach karę śmierci

Siachhelmowcy uciekali do Francji

W Paryżu pojawiły się nowe rzesze emigrantów politycznych z Niemiec. Są to członkowie organizacji Helmu Stalowego, którzy szukają we Francji ucieczki przed prześladowaniami hitlerowców.

Zbrojenie pod hasłem pracy

Armia niemiecka powiększy się o 350 tysięcy

W kalejdoskopie wypadków politycznych ostatnich dni — prawie bez większego echa przesunęła się sprawa wprowadzenia przez Niemcy t. zw. „służby pracy“ (Arbeitsdienst). Obozy ochotniczej służby pracy dla bezrobotnych istniały już od dłuższego czasu. Pracę tę zorganizowano w Niemczech na wzór Bułgarii. Istnieje ona na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeszy z dnia 16 lipca 1932 i polega na tym, że każdy obywatel niemiecki od 18 do 25-go roku życia, bezrobotny, a pobierający zasiłek, może zgłosić się ochotniczo do prac wykonywanych przez pewne instytucje np. władze komunalne, wojskowe i t. p., z tem zastrzeżeniem, że prace te mają służyć dobru ogólnemu „Gemeinnützig“. (Między innymi jako prace takie zostały też uznane prace około umocnień t. zw. „trójkąta Heilsbergu“, niezwykle silnej twierdzy w Prusach Wschodnich. — Przyp. Red.).

Ochotnicy zorganizowani w obozy (o różnej sile) byli żywieni i umundurowani na sposób wojskowy; podział dnia podobny do wojskowego pobudki, apele, zbiórki, praca fizyczna 6—7 godzin, popołudniu zaś wykłady i przysposobienie wojskowe (Wehrsport. Instruktorami byli przeważnie podoficerowie, komendantami obozów (większych) oficerowie emeryci t. zw. „oficerowie a. D.“).

Gorliwymi rzecznikami idei pracy ochotniczej były w pierwszej linii wszystkie związki wojskowe, a nawet między Stahlhelmem a hitlerowcami toczyła się cicha walka o wpływy. Z chwilą dojścia do władzy Hitlera, nowy rząd postanowił wprowadzić przymusową służbę pracy i zamianował pułkownika a. D. Hierla, komisarzem rządu do spraw służby pracy, który ze swej strony z początkiem maja oświadczył przedstawicielom prasy, co następuje:

„Z dniem 1 stycznia 1934, zostaje wprowadzony przymus pracy; powołany zostanie do pracy rocznik 1915, t. j. ci, którzy w tym roku kończą 19-ty rok życia. Ponieważ w pierwszym roku nie będzie można powołać ze względów budżetowych całego rocznika naraz, zostanie on podzielony na dwie części każda po pół roku pracy. Wojsko pracy „Arbeitsdienstheer“ obejmie około 350.000 ludzi.

Od dnia 1 października b. r. zostanie zlikwidowana ochotnicza służba pracy w obecnej formie, na jej miejsce powstanie państwowa armia służby pracy „Staatliches Arbeitsdienstheer“ w sile około 120.000, jako ramy kadrowe dla mających przybyć z dniem 1. I. 1934, nowozaciętych rekrutów pracy.

Ponadto oświadczył płk. a. D. Hierl wysłannikowi „Völkischer Beobachter“, że od obywatelskiej służby pracy nie będzie wyjątku, jest on przedstawicielem poglądu, że: „każdy Niemiec dopiero po ukończeniu swego roku służby pracy może dojść do pełni praw.“

W końcu oświadczył p. Hierl, że zdaniem jego po służbie pracy musiałaby właściwie nastąpić obowiązkowa służba wojskowa i dopiero wówczas, gdy młody Niemiec przejdzie taką pod-

wójną szkołę, może być uznany za pełno uprawnionego obywatela i dopiero wtedy otrzyma on pozwolenie na małżeństwo(!)

Wprawdzie po kilku dniach ukazało się w prasie oficjalne sprostowanie tak terminu powołania jak i powoływano rocznika, nie mniej jednak faktem jest, że przygotowuje się powoływanie całego rocznika młodzieży pozornie do obozów pracy, które w rzeczywistości są niczym innym, jak zamaskowanym przedszkolem wojskowym.

Tak więc do wzmocnionych stanów Reichswehry, policji i całej „kleszonkowej“ armii nie-

mieckiej przybędzie od dnia 1. 10. br. 120.000, zaś od dnia 1. 1. 1934 300.000 nowych żołnierzy, i to nie rozmaitych związków, będących w większej czy mniejszej mierze wojskiem a elementu zorganizowanego, zdyscyplinowanego, zdrowego, silnego i odpowiednio uświadomionego.

Konferencja rozbrojeniowa uwikłana w sieci projektów, dyskusyj i paktów, zamyka oczy na dozbrajanie Niemiec. Zato my w Polsce mamy oczy i uszy dobrze otwarte i wiemy, że na dozbrajanie Niemiec jawne czy zamaskowane musimy odpowiedzieć obronem przysposobieniem całego Narodu.

Barbarzyńskie „piosenki“ szturmówek hitlerowskich

W związku z odbytym niedawno imponującym Kongresem Pieśni polskiej w Toruniu warto zapoznać się z ohydą antytezą pieśni, z hitlerowską śpiewaną pałą gumową, ociekającą śliną nienawiści, z najnowszą antypolską „piosenką“ Trzeciej Rzeszy. W Prusach Wschodnich nasłuchiwać się można aż do obrzydzenia takich śpiewanych rymów, zięjących niesłychaną wprost nienawiścią do wszystkiego, co polskie. Maszują sobie tacy rozpalkowani szturmowcy, lub młodzieńcy z jakiegoś klubu sportowego po Powiślu, będącym wciąż jeszcze pod jarzmem niemieckim i śpiewają ludności polskiej piosenki takiego

rodzaju: „Wenn Polenblut vom Messer spritzt, dann gehts nochmal so gut“, — „Die Pollackei, die soll der Deiwel holen, die Pollackei, das ist der groesste Mist“, — „Die Pollackei hau'n wir entzwei, SA. marschier, die Strasse frei“, — „Pollack an die Wand, schlag' ihn tod“.

Niemieckie miarodajne czynniki nie protestują przeciw tym zwierzęcym, bestialskim „piosenkom“, tak zasadniczo sprzecznym z głoszonemi przez kanclerza Hitlera na wielkiej mowie w Reichstagu „pokojowemi“ hasłami o współzyciu z Polską i Francją.

Wyprawy hitlerowców w Austrii

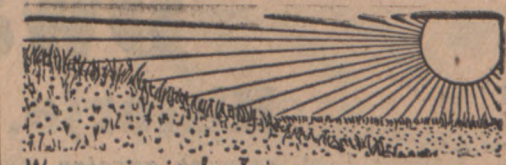
Uprowadzenie księdza i krwawy napad

„Reichspost“ donosi z Hallein w Salzburgu o uprowadzeniu kapłana katolickiego ks. Jana Neumanna przez bawarskich narodowych socjalistów.

Do ks. Neumanna, który mieszkał na terytorjum Austrii tuż nad granicą bawarską zgłosił się pewien chłopiec z prośbą, aby ksiądz udał się poza granicę do umierającego turysty, który pragnie przed śmiercią wyspowiadać się, ks. Neumann, mimo ostrzeżeń, udał się za chłopcem, mówiąc: „Jako kapłan muszę pójść. Od tej chwili ks. Neumann nie powrócił. „Reichspost“ przypuszcza, że został on za-

wleczony do obozu koncentracyjnego (!) Wezwanie do umierającego było podstępem ze strony narodowych socjalistów.

Prasa wiedeńska donosi pozatem, że na przewodniczącego Heimwehry dr. Steidle został w Innsbrucku dokonany zamach rewolwery. Z przejeżdżającego auta dano strzał, który zranił dr. Steidle w rękę. Po dokonaniu zamachu auto zwiększyło szybkość unikając pościgu Numeru auta nie dało się stwierdzić, ponieważ tabliczka była widocznie rozmyślnie zatarta. Przypuszczają, że zamach zorganizowany został przez narodowych socjalistów.



W promieniach słońca zakwitają... PIEGI

chronią, przed niemi
KREM I PUDER ŚWIATŁOCHRONNE ANTIBA
zabezpieczając przed zbyt silnym działaniem słońca

Połowu ryb morskich

W maju br. złowiono na całym wybrzeżu ogółem 184.740 kg ryb wartości 101.340,— zł, a w tem płastug 88.170 kg (28.640 zł.) dorszy 27.690 kg (5.540 zł), słodkowodnych (szczupaki i płotki) 23.490 kg (18.330 zł), łososi 9.320 kg (37.565 zł), śledzi 3.870 kg (1.160 zł), szprotów 18.600 kg (1.300 zł), innych gatunków 13.600 kg (8.805 zł).

W połowach ryb mają należy zaliczyć do miesięcy przełomowych, gdyż kończą się połowy łososi, a jeszcze nie rozpoczął się właściwy sezon połowów płastug. Z tego też powodu handel rybami był stosunkowo mało ożywiony i praca w wędzarniach znacznie mniejsza. Ceny ryb utrzymywały się mniej więcej na wysokości cen poprzedniego miesiąca z wyjątkiem łososi, za które uzyskiwano stosunkowo wyższe ceny.

95 tys. litrów spirytusu wysłano przez Gdynię

Ogólny eksport spirytusu w maju wyniósł 271.000 litrów, z czego przez porty polskie — ogółem 184.000 litrów, w tem przez Gdańsk 89 tys. litrów, a przez Gdynię 95 tys. litrów. Wartość wywiezionego spirytusu w maju wynosiła blisko 110 tys. złotych.

Na rynkach międzynarodowych ceny spirytusu kształtują się obecnie niżkowo ze względu na małe zapotrzebowanie.

Dotychczas eksport spirytusu z Polski przeprowadza specjalna spółka p. n. „Spirytus“. Obecnie wobec utworzenia Zrzeszenia Producentów Spirytusu, które objęło eksport tego artykułu, spółka eksportowa „Spirytus“ zostanie zlikwidowana.

Dział lotniczy w muzeum przemysłu i techniki

Ministerstwo komunikacji przyznało subwencję w wysokości 1000 zł. do dyspozycji przewodniczącego sekcji lotniczej Muzeum Przemysłu i Techniki, prof. C. Witoszyńskiego, na koszty, związane z urządzeniem działu lotniczego tegoż muzeum.

Czy wiecie, że...

- W zakładach dla chorych umysłowo w całej Czechosłowacji znajduje się 18.272 chorych obojga płci.
- W Filadelfji zmarł jeden z największych magnatów prasowych, Cyrus H. K. Curtiss, właściciel największego tygodnika amerykańskiego — „Saturday Evening Post“.
- Profesor Piccard wzięte ze sobą przy nowym locie do stratosfery mikrofon oraz aparat nadawczy, które będą mu służyć do reportażu w ciągu całego trwania lotu.
- W Czechosłowacji znajduje się 136 rezerwatów naturalnych, w tem sporo rezerwatów leśnych i górskich, z których najstarszy datuje się z r. 1838 i założony został przez hr. Bucquoy.

Upały we Francji i w Anglii

Gdy u nas w Polsce pogoda nie wiele różni się od jesiennej, ranki i wieczory są chłodne, we Francji panują od piątku ubiegłego tygodnia wielkie upały, przyczem temperatura w Paryżu sięgała we wtorek 29 stopni C., w Lille zaś aż 33 stopni C. W Londynie upały są tak dotkliwie, iż zanotowano w mieście kilkanaście wypadków porażenia słonecznego, temperatura zaś w południe sięgała 35 stopni C.

Militaryzm niemiecki w... muzyce

W katalogu najnowszych kompozycji rozmaitych wydawnictw muzycznych w Niemczech znajdują się następujące nowalje: „Dawna wiara niemiecka. Wnieście zachowawczych marszów żołnierskich“ — „Życie wiary żołnierskiej. Potpourri“ — „Marsz pułku strzelców nr. 108 im księcia Jerzego“ — „Brazowe koszule w marszu Narodowo-socjalistyczny marsz bojowy“ itd, itd.

Radio i polityka

Liczba radjoabonentów w Austrii poczęła się od pewnego czasu zmniejszać z przyczyn natury politycznej, naskutek opozycji słuchaczy-socjalistów, niezadowolonych z programów Raragu. Spadek ten przybiera coraz więk- kszymi rozmiarami i obecnie liczba abonentów, którzy wymagali abonentur na r. 1034 sięga 25.000.

Gdynia

Port Wszechsłowiański

Pod tem hasłem wyjdzie w dniu „Święta Morza“ t. j. dnia 29 b. m. numer naszego pisma, poświęcony sprawom współpracy gospodarczo-ekonomicznej narodów słowiańskich na terenie Gdyni, a w szczególności

Polsko-Czechosłowackiej.

Numer ten będzie pierwszą okazją reklamową dla naszego handlu i przemysłu.

Narodowa zbiórka 29 czerwca

na fundusz obrony morskiej i akcję kolonialną

Komitet Wykonawczy „Święta Morza“ w dał następującą odezwę:

W dniu 29 czerwca rb. odbędą się na terenie całej Rzeczypospolitej oraz we wszystkich ośrodkach polskich zagranicą uroczystości Święta Morza, nad którem wysoki Protektorat objęli Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. dr. Ignacy Mościcki, Marszałek Polski — Józef Piłsudski oraz Prymas Polski ks. kardynał dr. August Hlond.

Uroczystości te mają zadokumentować przed całym światem, że posiadanie własnego wybrzeża morskiego jest dla Polski niezbędny warunkiem wolności politycznej i gospodarczej oraz że jakiegokolwiek próby zamachu na całość granic Rzeczypospolitej spotkają się ze zdecydowanym odporem całego Narodu

Polskiego.

Ujawnione w tym dniu jednolite stanowisko całego społeczeństwa powinno być partem czynnym, to też zbiórka na Fundusz Obrony Morskiej i Fundusz Akcji Kolonialnej winna stać się zbiórką powszechną.

Obywatele! Komitet Wykonawczy zwraca się do ogółu społeczeństwa z gorącym apelem, aby w tak uroczystym dniu „Święta Morza“:

Każdy dom w kraju był ozdobiony chorągwią Ligi Morskiej i Kolonialnej; Każdy balkon udekorowany afiszem propagandowym i chorągiewkami Ligi Morskiej i Kolonialnej.

Każda witryna sklepowa — kartonem i proporczykami L. M. i K.

Każde okno w mieszkaniu prywatnym nalepką L. M. i K.

Każdy obywatel zaznaczył swój czynny udział w ogólnonarodowej manifestacji przez zakup i noszenie specjalnego znaczka „Święta Morza“

Obywatele! Akcja dekorowania ma na celu nie tylko ujawnienie gorącego umiłowania morza przez cały kraj, lecz również zasilenie funduszy, których celem jest wzmoczenie potęgi naszej na morzu oraz umożliwienie ekspansji politycznej i gospodarczej Polski poza oceanem.

Szczegółowych informacji udzielają Miejsce komitety Święta Morza oraz oddziały Ligi Morskiej i Kolonialnej.

Dwaj panowie C.

Historja, która bawiła cały Paryż

Inżynier Cuet, człowiek zamożny, paryżanin z krwi i kości, kawaler z temperamentu i przyzwyczajenia, postanowił się ożenić, gdy wybiła czterdziestka na zegarze jego żywota. Powiedziano — zrobił to. Cuet zawiązał się ze swoją narzeczoną w kancelarii mera dla podpisania kontraktu ślubnego. Urzędnik zajrzał do ksiąg metrycznych i... splonął z oburzenia.

— Proszę pana, jeśli pan chce koniecznie zostać bigamistą, niechże pan ma na tyle sprytu, aby się udać nie do tego merostwa, gdzie pan podpisał już pierwszy kontrakt ślubny.

— He, co takiego, co pan mówi!...

— Mówię, że ślub pański jest ważny dotąd, że ma pan pięciorgo dzieci, że porzucił pan żonę, która pana szuka po całej Francji.

Nieszczęsny Cuet zemdlełby ze strachu, gdyby nie to, że jego narzeczoną uczyniła to wcześniej.

Co tam było, to było — Cuet zwrócił się do sądu z prośbą o poprawienie „omyłki” w księgach metrycznych. Przy tej okazji sędzia zażądał od p. Cuet wypisu z rejestru sądowego. Biedny Cuet zapłacił 5 fr. 50 cent. w archiwum i otrzymał w zamian całą plikę maszynopisów, z których się dowiedział, że: **zasądzony był 5 razy za oszustwo, 2 razy za nadużycie zaufania, raz za obrazę moralności publicznej etc.**, przesiedział 4 i pół roku w pace, a obecnie grozi mu zesłanie do Cayenny.

— No, ładny ze mnie gałatek! — jęknął inżynier. Kto mnie tak urządził?

Teraz rozpoczęły się wędrówki p. Cuet po sądach, archiwach, merostwach w po-

szukiwaniu „omyłki”, dzięki której dwaj panowie C. stali się jedną osobą. Wreszcie wdepnął p. Cuet do tego samego merostwa, w którym miał podpisać kontrakt ślubny. Urzędnik poznał odrazu pechowego narzeczonego.

— A, bardzo się cieszę, że pana widzę. Właśnie dopiero co wniosłem do ksiągki metrycznej wypis aktu zejścia. Umarł pan.

— Dzięki Bogu, mój sobowtór umarł nareszcie. A więc nie jestem już mężem porzuconej żony, ojcem pięciorga dzieci, nie grozi mi zesłanie do Ceyenny.

— Nie ciesz się pan! W obliczu prawa jest pan nieboszczykiem.

Epopoea p. Cuet trwała blisko rok. Dopiero śledztwo ściśle wykryło przestępce, który przywłaszczył sobie dokumenty inżyniera, korzystał z nich przez szereg lat i figurował pod nazwiskiem Cuet nawet na ławie oskarżonych.

Wybrana inżyniera nie doczekała się jednak jego rehabilitacji i zerwała z nim jeszcze przed wynikiem śledztwa.

Tak się zakończyła historia „dwóch panów C.”, która bawiła przez dłuższy czas Paryż.

Burzliwe dzieje syna rejenia

Od pojedynku z ojcem do włóczęgi po całym świecie

W Kaliszu zatrzymała policja jakiegoś podejrzanego osobnika. Podczas badań wyjął swe nazwisko, które brzmi: Jan Kwaśniewski i opowiedział dzieje swojego życia tak niezwykle, że opowieść ta brzmi jak streszczenie jakiegoś sensacyjnego filmu.

Kwaśniewski urodził się we Lwowie jako syn bogatego rejenia. Mając lat 20 był zmuszony pojedynkować się z ojcem o jakąś niewiastę (?). Po pojedynku ojciec uznał go za umysłowo chorego i kazał osadzić w zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie. W roku 1904 ojciec jego zmarł i Kwaśniewski odziedziczył duży majątek. Mimo to przebywał w dalszym ciągu w zakładzie dla obłąkanych. Majątkiem jego zarządzał kurator.

Po wypuszczeniu na wolność znalazł się Kwaśniewski zpowrotem we Lwowie. W tym czasie przyjechał do Lwowa cesarz austriacki

Franciszek Józef. Kwaśniewski znalazł się podczas defilady w pobliżu cesarza i nagle podbiegł do niego i kilkakrotnie opluł go. Aresztowano go i osadzono w więzieniu. W r. 1918 udało mu się zbiec z więzienia. Sprzedał swój majątek za 500,000 koron austriackich, lecz nastąpiła niebawem dewaluacja i znalazł się w nędzy. Dzięki znajomościom otrzymuje posadę nauczyciela na Polesiu, stracił ją jednak i wyjechał na świat bez grosza. Zwiedził kolejno Niemcy, Belgię, Francję, Rumunję i Turcję. Wreszcie po kilkunastoletniej wędrówce wrócił do kraju i przybył do Kalisza.

Opowiadaniu Kwaśniewskiego nie chciano dać początkowo wiary, lecz gdy poparł je dowodami, stało się jasnym, że mówi prawdę. Zwolniono go z aresztu i wypuszczono na wolność.

Dole i niedole chłopca okrętowego



W myśl odwiecznej tradycji, panującej we flocie brytyjskiej, każdy chłopiec okrętowy przyjeżdża na okręt, musi nauczyć się szewstwa, i reperować obuwie całej załogi. — Na zdjęciu naszym widzimy takiego chłopca okrętowego, dumającego nad wielkim stosem obuwia, a któremu robota ta niezbyt przypada do gustu.

Kongres różdżkarzy

W Paryżu otwarto kongres różdżkarzy pod nazwą oficjalną kongresu radjostezji. Radjostezja t. j. umiejętność odnajdywania źródeł wody, pokładów rudy, minerałów, żył ropy naftowej etc. przy pomocy „różdżki czarodziejskiej”. Na kongres paryski przybyło sporo delegatów z różnych krajów. Spodziewano się nawet przybycia znanego „różdżkarza”, b. ministra Cheron'a, ale nadaremno. W programie oficjalnym zaznaczono, iż honorowym przewodniczącym kongresu jest profesor Branly. Reporterzy paryscy zwrócili się do znakomitego uczonego z zapytaniem, co myśli o radjostezji. Branly odpowiedział: „Chętnie bym się podzielił z wami poglądem na radjostezję, gdybym... sam wiedział co to takie go...”

Tysiąclecie Normandji

W Coutances odbyły się wspaniałe uroczystości ku upamiętnieniu 1000-iej rocznicy istnienia Normandji. Tysiące turystów przybyło na te obchody. Przez ulice miasta przeciągnęła procesja historyczna, której pierwsza część wyobrażała Normanów z okresu Wilhelma Zwycięzcy. Wielką sensację budził w tym pochodzie model łodzi normandzkiej z owych odległych czasów, t. zw. drakkar.

Węgierki zazdrosne o parlament

Protest żon węgierskich posłów

Wielkie wzburzenie wśród publiczności węgierskiej, a ściślej mówiąc, wśród żon posłów wywołała zmiana w regulaminie obrad parlamentarnych, polegająca jedynie na przesunięciu obrad z godzin przedpołudniowych na wieczorne. Na mocy bowiem rozporządzenia premiera Gömbösa, posiedzenia Izby węgierskiej odbywają się ostatnimi czasy w porze wieczornej. Sesje te, przynajmniej należy, przewlekają się niejednokrotnie do późna w noc, a zdarza się nawet, iż trwają często do świtu.

Zatrwożone niewiasty w obronie zagrożonego ogniska domowego wniosły protest do

premjera, żądając bezwzględnie i to możliwie najszybszego cofnięcia wyżej wspomianej uchwały. Według mniemania petentek, owe wieczorne posiedzenia wytrącają całkowicie mężów ich z normalnego trybu życia, skłaniając do coraz częstszego przebywania w lokalach nocnych, dokąd wstępują w drodze powrotnej, aby tam szukać wytchnienia i rozrywki po ciężkiej pracy.

I rzeczywiście życie rodzinne i towarzyskie panów posłów mocno ucierpiało z tego powodu. Panie, pozbawione towarzystwa mężów, przebywających wieczorem na sesjach parla-

mentu, zmuszone są niejednokrotnie rezygnować z różnych rozrywek, jak teatrów, koncertów, dancinów itp., ustaly również z tego powodu przyjęcia domowe. Natomiast dużo większem nawet, aniżeli dotychczas zainteresowaniem cieszą się nocne posiedzenia w parlamencie. Tu, wśród licznie zgromadzonej na galerji publiczności, znajduje się sporo kobiet, zwłaszcza żon deputowanych, które jedynie troska o „zawieruszenie się” małżonka skłoniła do przybycia i czuwania nad nim choćby z oddali.

WILLIAM J. LOCKE

„Dziki Amos”

(The coming of Amos)

102) Przedruk wzbroniony

— Tobys nie znalazła się w takiej sytuacji moja droga — wtrąciła Dorota.

Nadja wpadła na nią:

— A ty, ty nie masz nic do powiedzenia w tej sprawie.

— Owszem mam — odparła Dorota. — Nie zgadzam się na to, żeby ojciec miał mordować Ramona Garcie. To jest coś tak niedorzecznego, że poprostu trudno o tem mówić.

— Jeżeli oboje uważacie, że jestem tak... niemadra — rzekła z wielką godnością moja księżniczka — to nie pozostaje mi nic innego jak odejść.

I ruszyła majestatycznie ku drzwiom.

Zabiegłem jej drogę.

— Nadjo najdroższa...

— Nie jestem pańską najdroższą Nadja — odparła z lodowatym błyskiem zielonych oczu. — Chciał pan dać za mnie pieniądze. To potrafi każdy bogaty człowiek. Ale życia pan nie chce dać.

I zniknęła z trzaskiem zamykających się drzwi.

Dorota ujęła mnie przyjacielsko pod ramię.

— Mój biedny tatuśku, obawiam się, że to już po wszystkim.

— Ja się tego nie obawiam, ale czy słyszałaś kiedy takie nonsensy?

— Sama uprawiałam te rzeczy przez dłuższy

czas — rzekła. — Niema kobiety, która nie miałaby na sumieniu sceny w tym rodzaju.

ROZDZIAŁ XXI.

Nie powiem, żeby moja audjencja u Garcie udała się jako majstersztyk dyplomatyczny, czy terrorystyczny. Powiodło mi się o tyle, że wspomniałem nazwisko Antonia Pereza i nie zostałem zabity. Śmierć byłaby mi ogromnie nie na rękę, bo wyróciłaby wszystkie moje egoistyczne plany. Ja również nie wykonałem beatryczowskiego rozkazu Nadji i nie zabiłem Garcie i nie zjadłem serca na rynku. Gdybym to uczynił republika francuska zamknęłaby mnie w więzieniu na dłuższy czas, a potem skazała na ścięcie głowy. Jużby było lepiej, żeby Garcia mnie zamordował, to rezultat byłby ten sam, a przynajmniej bym się nie męczył czekaniem na wyrok.

Naturalnie powtórzył swoją groźbę, lecz już tylko dla zasady. Przyjął mnie w swoim paropokojowym apartamencie, którego okna wychodziły na korty tenisowe. W trakcie rozmowy wychodziłem co chwila na balkon, jakgdybym się więcej interesował grą niż rozmową z nim. Widziałem, że go to irytowało. Przy okazji udzielił mi dobrej rady, mianowicie, żeby dyskutując, starali się zachować spokój, a przeciwnika wyprowadzić z równowagi. W ten sposób prawie zawsze powstrzyma go się od gwałtownego rękoczynu, ale on nie potrafi zapanować nad językiem. Pochlebiam sobie, że ja zachowałem ironiczny spokój, podczas gdy Garcia pienieł się i syczał jak rozpalone żelazo. Z powierzchownej grzeczności nie zostało ani śladu. Klnąc okropnie zdemaskował się jako Antonio Perez i oświadczył z przechalka, że oszukał nas wszystkich i że spędził wiele miesięcy w Buenos Aires.

Dodał, że przyznał się do tego, tylko dlate-

go, żeby mi wykazać moją głupotę. Czego ja mu mogłem dowieść? Że mój nieokrzesany siostrzeniec napadł go podstępnie w łóżku i okradł z prywatnej korespondencji. Gdyby nie konieczność natychmiastowego wyjazdu w interesach i względ na moją szanowną opinię w Cannes byłby oddał awanturnika w ręce policji. A listy? Co mogły mieć sady francuskie do tych listów? I czego bym mu z nich dowiedział? Że był mauvais sujet? Możliwe że okazał tylko z racji jakiegoś poważnego oskarżenia, a i wtedy sąd by je odrzucił, jako nie mające nic do rzeczy. Ale zacyby wogóle można go było aresztować? Za romans z głupią kobietą z Rio de Janeiro, pod nazwiskiem Antonia Pereza? Ba? Czy ten idjota, senior Alvarez poseł brazylijski nie zeznał przed policją w Paryżu, że on Ramon Garcia, nigdy się nie nazywał Antonio Perez? I czy mógłby to teraz odwołać? Nie. W mniemaniu Hiszpana Portugalczyk jest takim straszonym durniem, że Alvarez wolałby sobie przeźnąć gardło niż wyjść na durnia. Anglicy są tacy sami. Wogóle nie ma o czem gadać. On, Garcia uchodzi w dalszym ciągu za milionera z Ekwadoru. Odpowiedziałem, że mógłbym zasięgnąć języka w poselstwie ekwadorskiem w Paryżu. Odrzucił triumfująco, że w Ekwadorze są dwaj bogaci posiadacze tego imienia i nazwiska i że wzięto by go za jednego z nich. Jednem słowem zbijał mnie na każdym punkcie. Co się tyczy rozwodu, to nie chciał o tem słyszeć. Czy żona nie wypędziła go od siebie w dwie godziny po ślubie na podstawie tego niedorzecznego podejrzenia? Czy on powodowany najwyższą delikatnością nie pozostawił jej na dłuższy czas w spokoju? Czy nie pisał do niej przez cały rok namiętnych listów, na które nie otrzymał żadnej odpowiedzi? Czy nie przybył teraz do Cannes tylko po to, żeby ją skłonić do reintegracji domicyliu coniułgal?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rzemiosło na drodze rozwoju

Jego rola w gospodarstwie narodowym

Opinia publiczna w Polsce niezbyt jaśnie zdaje sobie sprawę z roli rzemiosła w naszej społecznej strukturze gospodarczej. A przecież mamy w chwili obecnej około 450.000 rzemieślniczych warsztatów. Jeśli przyjmiemy, że każdy z nich obok właściciela zatrudnia przeciętnie tylko 2 pracowników, otrzymamy liczbę 1.350.000 ludzi zatrudnionych w rzemiośle. Wraz z rodzinami stanowią to grupę społeczną sięgającą bezmała 10 procent ogółu ludności w państwie, utrzymującą się z rzemiosła.

Dodać należy, że rzemiosło polskie opiera się w 90 procentach na rodzimym kapitale, że użytkuje niemal wyłącznie surowiec krajowy, że wykazywało zawsze i wykazuje wysoką odporność na okresy złej konjunktury. Dzięki przywiązaniu do warsztatu pracy, dzięki zdolności szybkiego przystosowania się do potrzeb szerokich mas ludności produkcja rzemieślnicza u nas nie uległa i w czasie obecnego kryzysu tak zasadniczemu załamaniu, jak wytwórczość przemysłowa. Rzemiosło polskie zdało chlubnie egzamin ze swych zdolności produkcyjnych, oparło się zwycięsko narastającym trudnościom i dowiodło raz jeszcze, że producent drobny i średni (analogicznie przedstawia się sprawa i w rolnictwie) jest najzdrowszym oparciem dla rodzimej wytwórczości.

A przecież w Polsce odrodzonej rzemiosło odgrywało rolę kopciuszka i w opinii publicznej i w polityce czynników rządowych. Działy tu prądy radykalizmu społecznego. Równocześnie zaś działał prąd wielkokapitalistyczny, dążący do amerykanizacji naszej produkcji, do koncentracji kapitału i wytwórczości. Odbudowa naszego życia gospodarczego szła w pierwszym rzędzie po linii popierania wielkiego przemysłu z wyraźną szkodą dla równomiernego rozdziału dochodu społecznego, a przedewszystkiem ze szkodą dla uprawnionych interesów rzemiosła.

Dopiero w latach ostatnich nastąpił korzystny zwrot pod tym względem. Rząd dziś celowo realizuje zasadę, wypowiedzianą ongiś przez ministra Kwiatkowskiego, że gospodarka społeczna, by uzyskać stałą równowagę, oprócz się musi równomiernie na czterech podstawach: rolnictwie, przemyśle, handlu i rzemiośle, realizuje tezę ministra Zarzyckiego: „W odrodzonej myśli państwowej uznano rzemiosło za jeden z zasadniczych czynników polskiego gospodarstwa narodowego”.

To też uchwalona przed rokiem przez ciała parlamentarne nowela do ustawy o podatku przemysłowym wprowadziła nowe normy ulgowe dla opodatkowania rzemiosła. W chwili zaś obecnej dojrzewają już dwa projekty ustawodawcze rządu, które niedługo ukażą się jako dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej, a które czynią zadość najważniejszym postulatom, wysuwany oddawna przez świat rzemieślniczy.

Chodzi tu o przygotowaną nowelę do ustawy przemysłowej z r. 1927 i o dekret o Izbach Rzemieślniczych. Z końcem maja obradował w Warszawie nadzwyczajny zjazd delegatów Izb Rzemieślniczych, zwołany właśnie dla wydania opinii o obu tych projektach ustawodawczych.

Spotkały się one z zasadniczą i wdzięczną aprobatą przedstawicieli rzemiosła. Pomijając bowiem szczegóły, oba dekrety przynoszą światu rzemieślniczemu realizację tych postulatów, które wysuwały organizacje rzemieślnicze, których częstokroć z trybuny parlamentarnej bronili poseł Idzikowski i senator Ewert, które uznał za swoje warszawski Zjazd gospodarczy.

Inicjatywa rządu w kwestjach dotyczących rzemiosła, sprowadza się do czterech punktów zasadniczych: 1) Rozpoczęcie prowadzenia rzemiosła uzależnione jest od uprzedniego uzyskania karty rzemieślniczej. Kładzie to wreszcie kres nie-

zdrowej i nielojalnej konkurencji i przekreśla dotychczasową procedurę, mocą której każdy obywatel miał prawo otwarcia warsztatu, a dopiero później przedkładał — lub nie przedkładał — odpowiednie dokumenty. 2) Nowela do ustawy przemysłowej wprowadza przymus organizacyjny, stwarza nową organizację rzemiosła, zrzeszenia rzemieślnicze poszczególnej branży jako cechy przymusowe, podporządkowane Izbie Rzemieślniczej. 3) Oddzielna ustawa określa ściślej i roz-

szerza uprawnienia Izb Rzemieślniczych i 4) stwarza jako instytucję nadrzędną Związek Izb Rzemieślniczych dla koordynacji całokształtu prac.

Do świata rzemieślniczego będzie należało wypełnienie nowych, ulepszonych norm prawnych treścią rzetelnej pracy nad dalszym rozwojem rzemiosła. Dotychczasowy dorobek daje rękojmię, że rzemiosło i nadal przodować będzie w dziele konsolidowania i rozbudowania naszej gospodarki społecznej.

Rezerwiści na zjeździe w Łodzi w odpowiedzi na pakt czterech

W Łodzi obradował zjazd delegatów Związku Rezerwistów przy udziale 300 przedstawicieli. Zjazd uchwalił następującą rezolucję:

Ostatnie wypadki na terenie międzynarodowym mogły wzbudzić uzasadniony niepokój w społeczeństwie polskim paktem Niem niektórych mocarstw z wyeliminowaniem Polski. Posunięcia te świadczą o dążnościach do decydowania o Polsce bez jej udziału. Związek Rezerwistów, darząc pełną ufnością sterników navy państwowej i

świadom, iż rząd nie dopuści nigdy do umniejszenia naszej powagi na zewnątrz, uchwala złożyć uroczyste zapewnienie, że nienaruszalności granic państwa bronić będzie do ostatniego tchu.

Zjazd uchwalił wysłać depesze hołdownicze do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Marszałka Piłsudskiego, premiera Jędrzejewicza, generała Rydza-Śmigłego, gen. Góreckiego, prezesa Zarządu Głównego Kościalskiego i min. Pierackiego.

Prezes B. G. K. gen. dr. Górecki w Gdyni

W poniedziałek bawił w Gdyni prezes Banku Gospodarstwa Krajowego p. gen. dr. R. Górecki, który przybył w towarzystwie p. wiceprezesa B. G. K. Starzyńskiego i dyr. dr. Barysza.

P. prezes Górecki odbył dłuższą konferencję w sprawach potrzeb kredytowych

portu i miasta z kierownikiem oddziału B. G. K. w Gdyni p. dyr. Grabowskim, po czym udał się na posiedzenie Rady Banku Polsko-Brytyjskiego do Gdańska.

W godzinach wieczornych p. prezes Górecki wprost po posiedzeniu wyjechał do Warszawy.

Zgłoszenia roszczeń do niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych na życie

Rozpoczęta została rejestracja roszczeń z tytułu umów o ubezpieczenie na życie, zawartych z niemieckimi towarzystwami ubezpieczeniowymi przed dniem 1 lutego 1924 roku.

W szczególności rejestracja ta dotyczy umów, opiewających na marki niemieckie, które w myśl niemieckich przepisów waloryzacyjnych nie podlegają przerachowaniu oraz umów, opiewających na marki polskie noty Kriesa, ruble rosyjskie i korony austriackie.

Termin zgłoszenia roszczeń upływa niabawem, przyczem w tym terminie wszelkie prawa z tytułu umów ubezpieczeniowych wygasają. W sprawach tych zgłaszać się należy do Toruń — Bydgoskie Przedmieście, ul. Klonowicza nr. 22 m. 4 z wszelkimi dokumentami ubezpieczeniowymi. O ile ktoś

zażubił dokumenty ubezpieczeniowe, winien podać nazwę towarzystwa, nazwisko agenta i w tym czasie zawarcia umowy, gdzie zamieszkiwał podać daty urodzin osób ubezpieczonych.

Do tych towarzystw niemieckich należy też Sterbe Kasse Friedrich Wilhelm Berlin itd.

Jeśli osoby ubezpieczone w niemieckich towarzystwach już nie żyją, powinien się tą sprawą zająć ktoś z krewnych lub znajomych, aby jaknajwięcej wyostać tego kapitału z Niemiec do Polski. Leży to w interesie całego społeczeństwa.

Zatem wszelkie te sprawy ubezpieczeniowe wyjaśnia, informuje i kupuje stare polisy pod wspomnianym adresem. — Na odpowiedź należy znaczek powrotny dołączyć.

Bluźnierstwa swastyki

Sztandarowe hasła rozszalałego hitleryzmu

W związku z orędziem biskupów katolickich w Niemczech, występujących przeciwko antyreligijnym przejawom hitleryzmu, należy zwrócić uwagę na niewiarogodne wprost i wręcz bluźniercze artykuły z którymi można się spotkać na łamach prasy „obudzonych Niemiec”.

Poniżej zamieszczamy w jednym z pism wyjątki poprostu przerażające z tego rodzaju „religijnych” występow niemieckich: „Das Voelkische Wochenblatt Norddeutschlands”, tygodnik, wychodzący w Wartburgu, organ partii narodowo-socjalistycznej Północnych Niemiec, nazywa Ojca św. „żydem z urodzenia”, „championem kapitalizmu”, a niedawno odbyte konferencje Jego Świątobliwości z austriackim kanclerzem Dr. Dollfuserem i z ks. prałatem Kaasem, określa terminem: „podejrzone zmowy, skierowane przeciw wielkości Niemiec narodowo-socjalistycznych”.

Pismo to oświadcza dosłownie: „...Mówimy wyraźnie: „żydowski papież! Istotnie, papież Pius XI w czasach, kiedy był zaledwie kardynałem, nazywał się Achilles

Ratti. Jest on dzieckiem niderlandzkiej żydówki, nazwiskiem Littman. Widzimy więc, że nieomylny Ojciec Święty, to poprostu zwyczajny żyd”.

Przypominamy przy tej okazji analogiczne polskie „wypadki prasowe przeciwko nuncjuszowi papieskiemu J. E. Maggiemu, który również został przemianowany na... Żyda. Jest to wierutne kłamstwo.

„Deutscher Weg” w Berlinie zamieszcza takie oto ohydne bluźnierstwo:

Adolfie Hitlerze, tyś jest naszym Wodzem, Samo twoje nazwisko wzbudza we wrogu dreszcz.

Przyjdź „Trzecie Państwo” twoje, Bądź wola twoja na ziemi (!) Pozwól nam, dnia każdego, wysłuchać twe-go orędzia

przez swych namiestników przysyłaj ewe mądre rozkazy — Chcemy im być ulegli i posłuszni, A, jeśli tego potrzeba chcemy umrzeć za twoją wielkość.



BEZ PASZPORTÓW
ZAGRANICZNYCH I WIZ
LETNIE WYCIECZKI
MORSKIE

do Anglii, Szkocji, Irlandji, Francji, Belgji, Holandji, Danji, Norwegji i Szwecji w lipcu i sierpniu 1933 roku.
CENY BILETÓW OD 100 ZŁ

Informacje i sprzedaż biletów w biurach
LINJI GDYNIA-AMERYKA
w Warszawie—Marszałkowska 116
w Gdyni—ul. Waszyngtona
w Łwowie—ul. Na Błonie 2
w Krakowie—ul. Lubicz 3
w Rzeszowie—ul. Grotgera 1004
oraz w biurach podróży.

PRACUJESZ NA LĄDZIE—
ODPOCZYWAJ NA MORZU

Anglik honorowym członkiem Towarzystwa Budowy Bazyliki Morskiej

Jak się dowiadujemy do Komitetu Bazyliki morskiej w Gdyni przyjęty został kapitan marynarki angielskiej Mr. Loyd, który ze swym statkiem zawija do Gdyni.

Kapitan Loyd ofiarował ostatnio dla Bazyliki wspaniałą statuę Matki Boskiej, którą przywiózł ze swego rodzinnego miasta.

Dar angielskiego marynarza, świadczący o gorącej sympatii jego do portu polskiego przyjęty został przez społeczeństwo z uczuciem prawdziwej radości.

Przedewszystkiem zdrowie

Od dzieciństwa mówiono mi o tem wszędzie, na każdym kroku. Nieraz jednak, gdy lekarz czy otoczenie przestrzega mnie przed kilkukilometrowym spacerem pieszym, wiosłowaniem, gimnastyką czy innym ulubionym wyczynem (osłabione niby serce!), — myślę sobie: na cóż mi wreszcie zdrowie, gdy muszę sobie odmawiać tylu przyjemności... Pesymistyczny wniosek taki przychodzi zwłaszcza na myśl wtedy, gdy musimy sobie odmawiać czegoś, co stanowi nietylko przyjemność, ale i nałóg. Choćby — papierosy. Z nimi źle, bez nich — jeszcze gorzej... Nie wszyscy jednak może wiedzą, że palaczom przyszła za zbawienią pomocą chemja. Bo oto monopol tytoniowy wyrabia i sprzedaje papierosy chemicznie odnikotynowane. Stwierdziłem to dopiero w tym roku. Z radością zakupiłem je na urlop, myśląc sobie, po raz pierwszy może bez przekąsu: „Tak, przedewszystkiem zdrowie”, bowiem nie musiałem sobie odmawiać przyjemności palenia.



Huragan śnieżny na Syberji

Na Syberji północnej szalał huragan śnieżny. W miejscowości Igarki (dorzecze Jenisieju) 6 parowców i kilkanaście żaglowych statków rybackich zostało zerwanych z kotwicy i zagrożonych jest przez lody na rzece. 600 rybaków znajduje się w niebezpieczeństwie.

Pomorze w dniu „Święta Morza“

wspólnie z całą Polską zamanifestuje swą miłość do Bałtyku

Zebranie konstytucyjne Komitetu wojewódzkiego „Święta Morza“

W dniu wczorajszym na zaproszenie p. Wojewody Pomorskiego, zebrało się w auli Urzędu Wojewódzkiego kilkudziesięciu delegatów władz cywilnych i wojskowych, oraz organizacji społecznych, na czele z pp. gen. Paławskim, ks. Łęgowskim, prezesem Paluchem, posem Birkenmayerem, starostami wszystkich powiatów Pomorza, prezydentami i burmistrzami miast — celem ukonstytuowania Komitetu Wojewódzkiego „Święta Morza“.

Zebranie zagał p. Wojewoda Kirtiklis, w krótkim przemówieniu charakteryzując cele i zadania „Święta“ i podkreślając szczególne znaczenie, jakie ma dla Pomorza zespolenie całego narodu w jednolitym frontie do morza. Dzień „Święta Morza“ spełni swe zadanie — mówi p. Wojewoda — gdy w każdej chacie wieśniaczej, w każdej izbie robotniczej, w każdym pokoju inteligenta zawisną emblematy morskie, a idea morska przeniknie jaknajszersze warstwy społeczeństwa. W tym też kierunku pójdą nasze prace na Pomorzu, aby cała nasza dzielnica nadmorska stanęła frontem do Bałtyku“.

Następnie dłuższy referat wygłosił p. dr. Czerwiński, delegat Komitetu Głównego „Święta Morza“, który się już ukonstytuował w Warszawie, pod protektoratem Pana Prezydenta Rzplitej I. Mościckiego i Pana Marszałka J. Piłsudskiego. W blisko godzinny referacie p. dr. Czerwiński omówił prace organizacyjne dokonane już przez Ligę Morską i Kolonjalną, która jako inicjatorka „Święta“ powołała do życia Komitet Główny i wskazał na środki, jakimi rozporządzać będą Komitety Wojewódzkie, Powiatowe i Lokalne, organizując wszechpolską manifestację morską.

W roku bieżącym, jak wynika z referatu p. dr. Czerwińskiego, „Święto Morza“ będzie organizowane nie wyłącznie w Gdyni, lecz na terenie całej Rzeczypospolitej, we wszystkich miastach, miasteczkach, osadach i wsiach polskich, a nawet i zagranicą, tam wszędzie, gdzie skupia się w większym zbiorowisku emigracja polska. W „Święcie Morza“ wezmą udział nie tylko Polacy, ale

i przedstawiciele pobratymczych narodów: Czesi, Rumuni, Jugosłowianie.

W samej Gdyni, choć w mniejszym zakresie niż w roku ubiegłym i tegoroczne „Święto Morza“ obchodzone będzie specjalnie uroczysto i podniosło, jak przystało na morską stolicę Polski. Ministerstwo Komunikacji jak oświadczył na zebraniu delegat gdańskiej Dyrekcji kolejowej czyni przygotowania, aby jak najsprawniej przewieźć nad morze z całego kraju jak największą ilość wycieczek i delegacji. Zniżki kolejowe obejmą jednak tylko grupy zorganizowane, indywidualnie udzielane nie będą. Wysokość zniżek przewidziano do 80 proc., a ważność biletów zniżkowych do 8 dni.

Zbiórka na fundusz obrony morskiej, która na terenie całego kraju organizuje Liga Morska i Kolonjalna trwać będzie od 29 czerwca do 2 lipca. W tym też czasie

w Gdyni odbywać się będą obchody i uroczystości „Święta“.

Po wyczerpującym referacie dr. Czerwińskiego, wywiązała się ożywiona dyskusja, w toku której rzucano wiele cennych myśli i wskazówek, jak na terenach lokalnych zorganizować i urozmaicić przebieg „Święta“.

Zreasumowawszy wyniki dyskusji, p. Wojewoda zaproponował zebraniu, aby przyjęło na siebie rolę Komitetu Wojewódzkiego i wyłoniło ze swego łona Komitet Wykonawczy z p. prezesem Donimirskim, jako przewodniczącym i p. nacz. Grzanką, jako wiceprzewodniczącym na czele, co zebrani jednomyślnie uchwalili. Do Komitetu Honorowego „Święta Morza“ poproszono pp. Wojewodę Pomorskiego St. Kirtiklisa, Ks. Biskupa Chelmińskiego Okoniewskiego, gen. Norwida-Neugebauera i gen. Paławskiego.

Harcerze toruńscy meldują p. Wojewodzie

ze „czarnym brylantem Rzplitej“ płynięciem ze Śląska do Gdyni

W chwilę po zakończeniu zebrania hufiec żeglarski harcerzy toruńskich zameldował Panu Wojewodzie Kirtiklisowi, że czarny brylant Rzplitej — bryła węgla śląskiego płynię na kajakach harcerskich z kopalni górnośląskich do morza polskiego.

Do ustawionego w dwuszeregu przed gmachem Województwa hufca harcerskiego przemówił Pan Wojewoda, zalecając harcerzom pomorskim, by wioząc bryłę węgla śląskiego, wydobytą z głębin ziemi w trudzie i znoju rękami robotnika polskiego, pamiętali, że na pokładzie swoich kajaków mają czastkę dobra narodow. Rzplitej. Harcerskim zawołaniem „Czuwaj“ zakończył P. Wojewoda swój apel.

Bryłę węgla śląskiego wieźć będą harcerze toruńscy Wisłą od granic Torunia, gdzie wrczają ją im w piątek o g. 19 harcerze nieszawscy, do ujścia Brdy, skąd dalej powiozą ten dar ziemi śląskiej ku morzu harcerze z Bydgoszczy.

Tanie pociągi wycieczkowe

Zasadnicze przepisy o pociągach popularnych

W ostatnim okresie wprowadzono na kolejach polskich t. zw. pociągi popularne, mające na celu umożliwienie jaknajszerszym warstwom społeczeństwa poznania i zwiedzenia kraju. W związku z wprowadzeniem tych pociągów, minister komunikacji wydał przepisy, regulujące wszelkie sprawy, dotyczące uruchamiania takich pociągów.

Najważniejszą i powodującą ogromne po-

wodzenie pociągów popularnych cechą jest wielka ich taniść, gdyż minister komunikacji określił w swym zarządzeniu opłatę w tych pociągach niższą o 70 proc. taryfy normalnej, obowiązującej w pociągach osobowych. Oczywiście przepis ten posiada moc tylko wtedy, jeśli się nie okaże, że wyzyskano zniżkę taryfy dla celów niezgodnych z intencją zarządzenia.

Kierownicy wycieczki, jadącej pociągiem popularnym w liczbie nie przewyższającej 1% ilości sprzedanych na ten pociąg biletów mają prawo do bezpłatnego przejazdu.

O uruchomienie pociągu popularnego zwracać się należy do właściwej dyrekcji kolejowej, która przedstawi sprawę do decyzji ministerstwa komunikacji. Niezbędnym warunkiem uzyskania pociągu popularnego jest nabycie przynajmniej 400 biletów na przejazd tam i z powrotem.

Pociągi popularne mogą być uruchamiane zasadniczo tylko w niedziele lub święta i jedynie na wycieczki jednodniowe. Jeśli jednak schodzą się dwa lub trzy dni świąteczne, to pociąg powrotny może być uruchomiony także w drugim, ewentualnie trzecim dniu święta.

Jeżeli decyzja ministerstwa komunikacji o uruchomieniu pociągu popularnego jest pozytywna, to starający się o uruchomienie pociągu musi złożyć kaucję w wysokości 100 złotych i zapewnić nabycie owych 400 biletów. Kaucja ta przepada, jeśli z wmy urządzającego wycieczkę pociąg nie został uruchomiony.

Oplata za przejazd pociągiem popularnym pobierana jest za całą trasę tam i z powrotem, bez względu na to, na jakiej stacji uczestnik wycieczki wsiądzie, czy wysiądzie.

Podróżni, korzystający z pociągu popularnego mogą zabierać ze sobą do wagonu niewielki bagaż wagi nieprzewyższającej 10 klg., oraz przybory sportowe, jak namioty, składaki, narty i t. p.

Kto może wygrać na Loterii Państwowej?

Wielkie zainteresowanie, jakie wzbudziła 27-a Loteria Państwowa, daje się bardzo łatwo wytłumaczyć. Złożyły się na nie przeróżne inowacje na korzyść grających i ogromna ilość i wielka rozmaitość wygranych.

W drugiej klasie, której ciągnięcie rozpoczyna się w środę, dnia 14 czerwca, główna wygrana wynosi 150.000 zł., pozatem są dwie wygrane po 50.000 zł., dwie po 20.000 zł., cztery po 15.000 zł., cztery po 10.000 zł., 6 po 5.000 zł. i wiele, bardzo wiele innych: wygranych po 2.000, 1000 i mniejszych.

Otóż gdy zacznie się ciągnięcie, gdy każdego dnia ciągnięcia, codziennie wielu ludzi będzie wygrywać, jedni większe sumy, drudzy mniejsze, inni bardzo wiel-

kie, będzie wiele zazdrości. Ale czy każdy, kto zazdrości, ma los?

Jest rzeczą zupełnie naturalną, że wygrać na loterii może tylko ten, kto ma los. Kto nie ma losu, wygrać nie może. Otóż można by zrozumieć, że nie kupił losu ktoś, komu nie są potrzebne pieniądze, ale takich niema. Powody niekupienia losu są inne. Ten nie kupił losu, bo ciągle odkładał, aż spóźnił termin, temu nie chciało się iść do kolektury, bo padał deszcz, inny zapomniał i t. d. Zresztą każdy z nich chciał grać, by wygrać. Teraz żałują i mądrym, co kupili, zazdrozczą.

Więc pamiętajcie! Ciągnięcie II-iej klasy rozpoczyna się w środę, 14 czerwca i jeszcze los można kupić.

Muzyka kościelna

na ogólnopolskim Kongresie w Toruniu

(Dokończenie)

Potężne wrażenie wywarło „Jeruzalem“ również F. Nowowiejskiego na koncercie polskiej muzyki religijnej w Teatrze miejskim. „Jeruzalem“ jest wstępem do oratorium „Znalezienie krzyża“. Przed wykonaniem tego poematu symfonicznego ks. prof. Dreszler objaśnił treść utworu, opiewającego dzieje Jeruzolimy, St. Testamentu, Syonu, kultu Salomona, upadek Jeruzolimy, zwycięstwo Krzyża, aż do niebiańskiego Alleluja Feliksa Nowowiejskiego w swych oratorjach przeszczerpiał dramatyczny pierwiastek po raz pierwszy w literaturze oratoryjnej. Instrumentacja poematu Jeruzalem jest wprost przepiękna, olśniewająca. Cenne walory tej kompozycji zrozumieć i ocenić było łatwiej pod batutą samego kompozytora i znakomitego dyrygenta.

Trzecią kompozycję Nowowiejskiego na Kongresie w Toruniu „Missa de Lisieux“ wykonał po raz pierwszy z manuskryptu chór katedralny kleryków z Pelplina, pod świetną dyrekcją prof. ks. Wiśniewskiego, dzieło to bardzo trudne wykonane było wprost wspaniale, całkowite zwycięstwo artystyczne zdobył zasłużony dyrygent ks. J. Wiśniewski. „Missa de Lisieux“ powinna być wykonywana jako utwór reprezentacyjny na festiwalach muzyki liturgicznej zagranicą.

W Teatrze Miejskim usłyszeliśmy również utwór J. Kromolichiego „Wielbi dusza moja Pana“ — kompozycja krótka, zwarta w jednym wielkim crescendo do f. f. napisana na chór a capella, zyskała na powadze przez instrum-

mentację ks. Wiśniewskiego.

Na koncercie w Teatrze grana była po raz drugi w Toruniu prześlizgną kantata ks. Jana Wiśniewskiego „Zacznijcie wargi nasze chwalić Pannę świętą“ na sopran, tenor, chór i orkiestrę. Kantata oparta na temacie „tonus in directum“, który snuje się przez całą kompozycję w opracowaniu harmonicznym i kontrpunktowym (kandy, fughetta). Zwłaszcza potężne zakończenie kantaty wywiera wielkie wrażenie. Kompozycja ta nadaje się na festiwal muzyczny poza kościołem. Solistka p. Dreszler-Wiśniewska z Torunia wykazała jak zwykle swą wybitną muzykalność, głos równy w skali o milim, okragłem brzmieniu, tenor F. Beszczyński opracował również starannie swą partię. Orkiestra 63 p. p., pod batutą kompozytora nie zawiodła oczekiwań słuchaczy.

Wspaniałym zakończeniem koncertu niedzielnego w Teatrze Miejskim był utwór ks. Wacława Gieburowskiego „Angelus Domini“ na sopran, solo, chór i orkiestrę, na temat dzwonów katedry gnieźnieńskiej. Kompozycja ks. Gieburowskiego stanowi jakby przeciwieństwo do poprzednich utworów; podkład muzyki symfonicznej (a szczególnie partia harfy) napisany po mistrzowsku, choć środkami skromnymi, naturalnymi. Wykonanie tak trudnego pod względem harmonii utworu, przez toruński chór św. Jana należy uważać za wyczyn kulturalno-muzyczny, propagujący najnowszy kierunek w muzyce kościelnej, który dzięki sprzyjającym okolicznościom mógł być na Kongresie wykonany. Bardzo trudną partię sopranową

(w skali 2 oktaw od małego h do h²) wykonała p. Jadwiga Musielewska z Poznania; głos utalentowanej artystki odpowiadał nastrojowi kompozycji.

Występ chóru katedralnego z Poznania w bazylice św. Jana pod kierownictwem ks. dr. W. Gieburowskiego możnaby nazwać lekcją pokazową dla chórów „a capella“. Bardziej skończenie doskonałego wykonania pod względem czystości intonacji, dynamiki, artyzmu, poczucia stylu trudno sobie wyobrazić. Chór katedralny poznański wykonał psalm 2 Gomołki, „Christus factus est“ As ola, „Adoramus te „Christus factus est“ Asola, „Adoramus te Palestriny — „Valde honorandus est. S. Joanes“ (odpowiednią dla kościoła św. Jana), oraz Scarlattiego — „Exultate Deo“.

Wymienić jeszcze należy zwarty chór męski szkoły organistów z Płocka, który wykonał poprawnie w kościele św. Jana pod dyrekcją ks. J. Starościckiego i p. M. Karczemnego „Missa in hon. S. Vincentii“ (części zmienne choral gregorjański) — Bolesława Wallek-Walewskiego, kompozytora efektownych utworów choralnych i orkiestralnych o tendencjach programowych.

Z utworów współczesnych wykonano na Kongresie relig. kompozycje: „Veni Creator“ ks. Chlondowskiego; „O sacrum conirium“ ks. E. Gruberskiego, K. Garbusińskiego; „Missa in hon. Resurrectionis D. N. Jesu Christi“ — W. Lochmana, kompozytora nagradzanego na licznych konkursach muz. w kraju i zagranicą. Dla braku miejsca jednak obszerniej pisać o całym programie nie można.

Na zakończenie Kongresu chór św. Jana z orkiestrą 63 p. p. wykonał potężne „Te De-

um“ ks. dr. B. Ruchniewicza (b. dyr. chóru pelplińskiego) na 6 głosów, do którego ks. Wiśniewski dorobił kontrpunktycznie sopran, alt oraz orkiestrę dętą. „Te Deum“ majestatycznie dyrygował ks. Wiśniewski.

We wtorek, dnia 6 czerwca o godz. 9 w kościele N. M. Panny chór kleryków z Pelplina wykonał wzorowo „Missa de Angelis“ III Credo (chorał gregorjański). Mszę wykonało 160 osób Związku organistów całej diecezji chelmińskiej; trudnym zespołem do kierowania dyrygował świetnie ks. Wiśniewski.

Referaty podczas Kongresu wygłosili na temat: „Stanowisko muzyki kościelnej w życiu artystyczno-kulturalnym“ wygłosił ks. prof. Dreszler z Pelplina; „O kościelnej pieśni ludowej“ — ks. H. Feicht oraz ks. W. Faustman (prezes chórow wielkopolskich) „O konieczności organizacji w dziedzinie muzyki kościelnej“.

Wynik obrad wtorkowych III-go Ogólnopolskiego Kongresu Muzyki Religijnej podany był w numerze wczorajszym. Następny kongres naznaczono za dwa lata w Lublinie.

Kongres toruński ma niesłychanie ideowe i kulturalne znaczenie ze względu na wykonanie i tem samym zapoznanie społeczeństwa pomorskiego z obrzynną literaturą polskiej muzyki kościelnej, poczynając od początków chrześcijaństwa aż do epoki współczesnej.

Należy życzyć wszystkim chórom kościelnym, aby pielęgnowały i odtwarzały w pierwszym rzędzie dzieła polskich kompozytorów, co przyczyni się do coraz bogatszego i płodniejszego rozwoju muzyki religijnej, której treść natchniona pierwiastkiem Boskim jest najbliższą doskonałości ideału.

S. Jagodzińska-Niehowa

KRONIKA

Środa

14

CZERWCA

TORUŃ

Kalendarzyk rzym.-kat.

Wtorek Antoniego W.

Środa Bazylego Wielk.

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 7 czerwca włącznie dyżuruje w śródmieściu Apteka Radziecka ulica Szeroka. Na Bydgoskim Apteka św. Anny, Mickiewicza 98. Na Mokrem Apteka pod Łabędziem ul. Kościuszki 15.

Repertuar kin:

Mars — Syn mimowoli.
Luks — Królowa Niewolników;
Światowid: — Dziecko grzechu
Palace: — Biały Mustang.

Dziś w poniedziałek dnia 12 bm i we wtorek dnia 13 bm, teatr nieczynny.

TEATR-POLSKI

Sezon 1932/33

Kier.: Józef Cornobis.

We wtorek, dnia 13 bm, teatr nieczynny.

W środę, dnia 14 bm, o godz. 20 premjera

„Fräulein Doktor“

Faktomontaż prawdziwy w 6 obr.
z epilogiem Jerzy Tępa.
Leg. niżkowe 33 proc.

W czwartek, dnia 15 bm.
o godz. 20stej

„Fräulein Doktor“

Faktomontaż prawdziwy w 6 obr.
z epilogiem Jerzego Tępy
Leg. niżk. 33%.

Z miasta

— Zapisy do szkół powszechnych. Zarząd Pomorskiego Towarzystwa Szkoły Powszechnej zawiadamia, że zapisy do wszystkich klas sześcioklasowej szkoły Towarzystwa już się rozpoczęły i odbywają się w budynku szkolnym przy ul. Piastowskiej Nr. 2 (obok dworca Toruń-miasto) codziennie od godz. 11 do 13. Szkoła mieści się w pięknym i higienicznie urządzonego budynku, prowadzi od najniższych klas język francuski, gimnastykę rytmiczną i przygotowuje do gimnazjum. (3129)

— Wpisy do Państwowej Szkoły Zawodowej żeńskiej, ul. Strumykowa 4, odbywają się codziennie od 9—13 i od 16—18. Egzamin wstępny dnia 17 czerwca tj. w sobotę, o godzinie 8-ej. (3481)

— Dzieci dziękują lotnikom. Ucenice kl. IV szkoły powszechnej nr. 8 składają serdeczne podziękowanie pp. lotnikom I p. lotniczego za pokazanie konstrukcji samolotów, a p. por. M. Stefanickiemu za uprzejmą demonstrację lotu.

— Na Targi Wschodnie. W środę, dnia 14 czerwca wieczorem odchodzi popularny pociąg z Poznania do Lwowa zaś z Torunia 1 lub 2 wagony, które będą dołączone do wyżej wspomnianego pociągu Wyjazd z Torunia nastąpi 14 bm, o godz. 16 min. 10 z dworca Toruń Przedm. Oplata wynosi 29 zł w obie strony. Zgłoszenia należy kierować pod adresem: Stanisław Jeszke Toruń, Starymiejski Rynek 21, telefon 24 lub do Dzielniccy Pomorskiej Sokoła Toruń, Nowy Rynek 26 do dnia 12 bm, wieczorem.

— Pielgrzymka do Częstochowy. Rada Centralna Związku Stow. Pań. Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, djeczni Chelmińskiej, organizuje pielgrzymkę do Częstochowy. Zgłoszenia nadsyłać należy najspieszniej najpóźniej do dnia 15 bm., aby Rada mogła przygotować kwatery i wystarać się o niżki kolejowe.

Wszelkich informacji na miejscu w Toruniu udziela sekretariat Rady Centralnej, plac św. Jana 4, między godz. 11 a 13.

— Wystawa w Muzeum Miejskim 700 lat Torunia. Prehistorja Torunia i okolicy Archi-walja i druki toruńskie. Sztuka kościelna i świecka. Pamiątki miejskie i cechowe. Otwarta codziennie w godzinach od 10—15 i 17—19. Wstęp 50 i 20 groszy, dla wycieczek ponad 10 osób niżki.

Kronika policyjna

— Nie udało się. Nieznani sprawcy usiłovali się włamać do mieszkania Małkowskiej Heleny zam. przy ul. Mickiewicza nr. 5. Spłoszeni złoczyńcy zbiegli, kryjąc się w ciemnościach nocy.

— Czyja krowa? Lange Augustyn przychwycił krowę płynącą Wisłą w dół rzeki od Złototry. Krowa jest maści szaro-białej, lat 8—10, ma znaki wycięte w sierści W. Y.

Jaki powinien być herb Torunia?

Sprawa herbu miasta Torunia wzbudza coraz większe zainteresowanie w sferach artystycznych naszego miasta. Pragnąc, aby ważne to zagadnienie zostało rozwiązane po gruntownej dyskusji, zamieszczamy poniżej polemiczny artykuł p. prof. E. Grosa.

Sprawa ustalenia, czy też unowocześnienia herbu miasta, wcale nie jest tak prosta i łatwa, jak się to wydaje osobom, któreby chciały samowolnie o tem decydować.

Najlepszym dowodem Warszawa, gdzie mimo rozpisanie konkursu na projekt herbu miasta (przy zatrzymaniu starego znaku, syreny) i mimo, że w konkursie wzięli udział poważni artyści malarze, projekt wybrany uległ surowej krytyce i sprawa dotychczas nie jest załatwiona. Choć świeże były przykłady, jak się tego rodzaju kwestje rozwiązuje, bo poza Warszawą także Gdynia niedawno rozpisywała konkurs na projekt herbu miasta, Toruń powstał inaczej.

Bez konkursu powierzono wykonanie herbu prywatnie i ostatecznie pojawił się projekt pod każdym względem nieudany.

Jedno więcej wskazanie, że sprawa nie łatwa i nie bagatelna, a także trzeba odpowiedniego doświadczenia i inwencji artystycznej, aby zadaniu sprostać.

I to jest zupełnie jasne. Projekt herbu miasta, to nie projekt etykiety na pierniki, ale rzecz z punktu historia miasta, heraldyki, stylu i artystycznego wykonania, nasuwająca poważne zagadnienia.

Projekt malowany, który się niedawno ukazał na wystawie sklepu w Bramie bydgoskiej, jakby się sam siebie zawstydił, szybko się schował.

I dobrze zrobił, bo błędów w nim było co niemiara. (Gorzej, że pewne czynniki poleciły już pohopnie jego powielanie i stosowanie.) Błąd pierwszy, to włożenie herbu trzymanego przez anioła w drugą tarczą herbową i do tego tej samej formy.

W starych herbach m. Torunia anioł jest figurą wolno stojącą, bez obramienia i tła i tak powinien zostać!

Herb w herbie, czy też tarcza na tarczy, to oczywisty nonsens.

Pod względem rysunkowym, głowa anioła jest bez wyrazu, ot tak sobie przypadkowo w rysowaniu wynikała; nieszczerłone też w rysunku ręce i fatalne skrzydła anioła, wskazują brak jakichkolwiek wysiłków w kierunku wyszukiwania form tak całosci figury, jak udrapowania fałtów szaty.

Olbryzie skrzydła, narysowane bez zrozumienia ich kształtu, przez podział na jakieś fantastyczne pola mające oznaczać pióra, podobne są raczej do pikowanej koldry, niż do skrzydeł.

Wstęga występująca w bogatych zwojach w dawnym herbie miasta, teraz została płasko rozwleczona nad aniołem i herbem, aby wypełnić wolne pole pozostałe na tarczy, będącej tłem do anioła i właściwego herbu na tarczy mniejszej.

Rysunek tej wstęgi zupełnie naiwny, nie dający sobie rady z wykonaniem zwykłego ukształtowania zwoju (w lewym narożu tarczy) oraz styl liter w napisie na wstędze świadczy, że zadanie przechodziło siły autora. —

Brak miękkości rysunku a natomiast obrysowanie wszystkiego linią ostrą podług liniału i „do kantu“, czyni wrażenie banalne, pozabawione artystycznej wartości pracy.

Nie trzeba się gniewać, ale tak nie można. Nie jest epoka współczesna bez oblicza, ma już nawet swój styl.

Nie brak też u nas i artystów

Nic zatem sądzę nie zmusza nas, aby problem tak poważny — zbyć tak lekko.

Co pomysleliby sobie o nas potomni?

Ktokolwiek będzie zmuszony zastosować w jakichś pracach herb m. Torunia, będzie musiał albo nanow go sobie opracować, albo wziąć stary.

Jeśli zechciałby się trzymać tego co akceptuje (podobno ?!) Magistrat, w nowopowstałym projekcie, narazi się na kompromitację.

Eug. Gros.

Toruń na taśmie filmowej

W związku z przyjazdem p. Prezydenta Rzplitej do Torunia i specjalnie uroczystym obchodem święta Bożego Ciała w naszym mieście, przyjeżdżają dzisiaj do Torunia — przedstawiciel francuskiej firmy filmowej „Pathé-Nathan“ p. Alexandre, który wespół z znanym reżyserem Ordyńskim nakręcać będzie uroczystości czwartkowe.

P. Alexandre przez kilka tygodni zatrzyma się na Pomorzu i w specjalnym obieździe nakręci propagandowy film z Pomorza. W obieździe tym weźmie również udział kustosz Muzeum Miejskiego p. dr. Chmarzyński.

Piękne zabytki polskie Torunia, folklor pomorski, przemysł, rolnictwo i port gdyński będą na taśmie filmowej żywym świadectwem polskości Pomorza i polskiej pracy nad brzegami Bałtyku.

Ruch na Wiśle

W niedzielę, 11 bm, przybyły i odjechali z Torunia statki: „Steinkeller“ z barką Biess'a z Torunia do Warszawy; „Francja“ z Grudziądza do Ciechocinka; „Eleonora“ z Warszawy do Gdańska; „Stanisław“ z Gdańska do Warszawy; „Bałtyk“ z Warszawy do Tczewa; „Francja“ z Ciechocinka do Bydgoszczy.

Dnia 12 bm, przybyły i odjechały: „Goniec“ z Tczewa do Warszawy; „Mars“ z Warszawy do Gdańska; „Jagiello“ z Gdańska do Warszawy.

Młodzież 14 miast Małopolski w Toruniu

Ubiegłej soboty gościł Toruń wycieczkę młodzieży szkół średnich z Kuratorium Lwowskiego Okr. Szkolnego. W skład wycieczki wchodził uczeń i uczniowie 14 miast Małopolski Wschodniej z województw lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego. Wycieczkę w ilości 493 osób prowadził prof. 11 gimnazjum we Lwowie p. Rudolf Wacek. Wycieczka wyjechała z Lwowa we czwartek specjalnym pociągiem. Przez piątek wycieczkowicze zatrzymali się w Warszawie, gdzie zostali przyjęci przez Pana Prezydenta Rzplitej na Zamku. Pana Prezydenta powitała jedna z uczennic pięknym przemówieniem, na które w odpowiedzi Pan Prezydent w serdecznych słowach zachęcił młodzież do poznania kraju ojczyznoego wskazując równocześnie że wielkość Państwa zależy od zgodnego i harmonijnego współzycia wszystkich obywateli, gdyż dobro Polski winno być naczelnym wskazaniem dla wszystkich Polaków.

Do Torunia wyjechał wycieczkowicze specjalnym pociągiem składającym się z 11 wagon. pulmanowskich. O godz. 7.48 rano umajony kwic

ciem pociąg zajechał na dworzec Toruń Przedmieście. Na peronie powitał wycieczkę prezes Zrzeszenia Kół Krajoznawczych Młodzieży Szkolnej p. Tuniszewski, poczem uczestnicy wycieczki podzieleni na 10 grup adali się pod kierunkiem przewodniczek i przewodników do miasta. Ullice starego Torunia zaroily się młodzieżą ze Lwowa, Sambora, Stryja, Kolomyi, Jarosławia, a części można słyszeć było okrzyki zdumienia „tujoj baloony, ta joj pierniki toruńskie“.

Przy zwiedzaniu miasta mili goście podziwiali piękne zabytki Torunia i popołudniu pełni wrażeń i humoru przeprawili się „Wikicją“ na drugi brzeg Wisły odjeżdżając do Gdyni.

Kierownik wycieczki p. prof. Wacek podkreślając gościnne przyjęcie wycieczki przez młodzież toruńską, złożył na ręce prezesa Zrzeszenia p. Tuniszewskiego wyrazy podziękowania za oprowadzenie. Odjeżdżająca młodzież wznosiła entuzjastyczne okrzyki na cześć Torunia, a liczenie zebrani przedstawiciele młodzieży toruńskiej na cześć młodzieży małopolskiej.

Lotnicy jugosłowiańscy dziękują

Do Muzeum Miejskiego na ręce p. dr. Chmarzyńskiego od lotników jugosłowiańskich pp. Dragutina Hekla i kpt. Iwana Mraka, uczestników raidu awionetek, nadszedł list treści następującej:

„Panu, jako i wszystkim pozostałym przyjacielom lotnictwa serdecznie dziękuję za piękne i gorące przyjęcie w Waszym mieście. Proszę oświadczyć wszystkim nasze pozdrowienie, a osobiście przyjąć od nas specjalne ukłony.“

Artyści Teatru Miejskiego na boisku

W czwartek o godz. 15.30 na stadionie miejskim przy ul. gen. Bema odbędzie się ciekawe spotkanie w piłkę nożną.

Artyści Teatru Miejskiego z p. Ilcewiczem w bramce i p. Jaworskim na środku ataku zmierzą swe siły z tymi, którzy cały rok otrzymują różne epitety od niezadowolonej publiczności z sędziami piłki nożnej z p. Polniaszkiem w bramce.

Gedania Gdańsk — TKLT Toruń

W ramach obchodu 700 lecia m. Torunia ruchowy TKLT urząda w dniach 14 i 15 bm. dwudniowe zawody piłkarskie z Gedania, która ostatnio z drużynami ligowymi odniosła szereg pięknych sukcesów jak z LKS 3:3, z Legią Warszawa 2:4, z Warszawianką 5:2, a w lidze gdańskiej stoi obecnie na pierwszym miejscu. TKLT wystąpi w dawno nie widzianym składzie z szeregiem graczy ligowych na czele. Spotkanie obu powyższych drużyn będzie pierwszą poważniejszą imprezą piłkarską w tym sezonie i niewątpliwie zadowoli licznych zwolenników sportu piłki nożnej. Początek zawodów w środę, dnia 14 bm o godz. 18.30, by umożliwić wszystkim uczestniczenie w tych sensacyjnie zapowiadających się zawodach. Spotkanie rewanżowe w dniu 15 bm. (Boże Ciało) o godz. 18 również na boisku miejskim przy szosie chelmińskiej. Ceny niskie, zawody odbędą się bez względu na pogodę.

„Ja na niczem nie rozumiem się“ przestało być wdziękem kobiety

Każda kobieta, bez względu na to, jakie zajmuje lub zajmować będzie stanowisko społeczne, powinna zaznajomić się z racjonalnym prowadzeniem gospodarstwa domowego. Gospodarstwo domowe, dobrze, oszczędnie prowadzone jest podstawą ogólnego dobrobytu obywateli.

W zakresie prac kobiety, jako pani i gospodyni domu, jakkolwiek mało osób zdaje sobie z tego sprawę, wchodzi tysiące drobnych trosk i czynności, obejmujących bardzo różnorodnie pola wiedzy.

Aby dobrze zorganizować gospodarstwo domowe trzeba poznać: rachunkowość i kalkulację gospodarczą, chemię, naukę organizacyjną, umiejętność gotowania, estetykę, higienę i pielęgnowanie dzieci itd.

Widzimy więc, że wiedza różnorodna jak i jej

odpowiadająca praca. Zadanie trudne i odpowiedzialne, dlatego też, by mu sprostać, trzeba się należycie przygotować. W dzisiejszych czasach kryzysu nie powinno być kobiety, któreby nie przeszła przeszkolenia gospodarczego. Dziś to jest tak łatwo, tak wiele mamy szkół gospodarstwa domowego rozwiązanych dogodnie na terenie Rzeczypospolitej. Chcę mówić obecnie o kursach gospodarczych przy Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej w Toruniu (ul. Strumykowa 4). Szkoła ta prowadzi 10-miesięczny kurs gospodarstwa domowego, na który przyjmuje się kandydatki między 16—25 rokiem życia. Kurs ten przygotowuje uczennice na wzorowe gospodynie własnego ogniska domowego, na kierowniczkę gospodarstw lub pensjonatów, oraz pomocnicę gospodarce.

Z nowym rokiem szkolnym uruchomione zostaną trzy i dwu-miesięczne kursa przysposobienia gospodarczego dla absolwentek szkół średnich (sem. gymn. zaw. handl.). Kursy te obejmą naukę gotowania, szycia, prania, pra-

sowania, higieny i t. d. i dadzą przygotowanie do praktycznego ustosunkowania się do potrzeb i zagadnień życia.

Prócz tego jak co roku urządzane będą kursa dla dorosłych, krótkoterminowe, gotowania, prasowania, konserw itp.

Uczennicom szkoły zawodowej, wszystkich działów, przysługują niżki kolejowe. Córki urzędników państwowych placą 30 procent opłaty rocznej, — dzieci niezamożnych otrzymują ulgi.

Sposobności więc jest wiele, warunki kształcenia bardzo przystępne, tak, że u nas w Polsce nie powinno się spotkać kobiety, która nie znalazłaby się na gospodarstwie domowym, nie znalazłaby jej zadań i celów. — Minęły bowiem bezpowrotnie te czasy, gdzie wdziękem kobiety podobno był mialo: „ja się na niczem nie rozumiem“. — My kobiety polskie musimy się znać na wszystkim, a w szczególności na dobrem gospodarowaniu, bo z dobrobytu rodziny rodzi się dobrobyt Państwa.

J. G.

Poświęcenie przystani oficerskiego Jacht-Klubu w Gdyni

Jak donosiliśmy w ubiegłą niedzielę odbyła się w Gdyni podniosła uroczystość poświęcenia przystani i podniesienia Bandery oficerskiego Jacht-Klubu R. P. w basenie Prezydenta przy nabrzeżu Wilsona.

Już o godz. 10 zrana poczęły się gromadzić przed pawilonem Jacht-Klubu grupy zaproszonych gości.

W czerwonych gorących promieniach słońca łopotały wesoło różnobarwne bandery — przed przystanią martwo zastygły sylwetki yachtów.

Krótko przed 11-tą przybyli wicekomisarz Rządu p. inż. Szaniawski i dowódca Floty admirał Unrug. Wśród obecnych na przystani, których przyjmował gospodarz i komandor oddziału morskiego O. Y. K. kmrdr. por W. Steyer zauważyliśmy szereg wybitnych przedstawicieli gdyńskiego społeczeństwa.

Wśród zgromadzonych gości przeważały białe czapki marynarki wojennej i Yacht Klubu.

O godz. 11 ks. kapelan Czacki dokonał poświęcenia przystani, poczem wszyscy obecni zajęli miejsce przed pawilonem. Przy dźwiękach hymnu państwowego podniesiona została bandera. Pierwszy przemówił komandor oddziału morskiego kmrdr. Steyer, który w krótkich żołnierskich słowach podkreślił znaczenie uroczystości. Komandor mówił o sportach morskich, o znaczeniu idei morza, o coraz szerzej zakorzenianej w społeczeństwie polskiem, o dążeniach i pracach Yacht Klubu.

Następnie przemawiali delegaci z panem prezesem Rummem na czele.

Wszystkie wygłoszone przemówienia świadczą o wybitnie o ścisłych i szczerych związkach przyjaźni, łączących Gdynię z naszą marynarką wojenną, a całość uroczystości podkreśliła raz jeszcze znaczenie życia sportowego, będącego nie tylko podstawą teźny fizycznej ale i tym narodowym pomostem, który łączy wojsko ze społeczeństwem.

Po zakończeniu przemówień rozpoczęła się

Największe miasta na świecie 29 miast przeszło miljonem mieszkańców

Do r. 1914 istniało na kuli ziemskiej 15 miast, posiadających każde przeszło 1 milion mieszkańców. Obecnie takich miast mamy już 29: w Europie — 12, w Ameryce 7, w Azji 7 i w Afryce 1.

Ludność Stambułu, licząca do wojny 1.200.000 mieszkańców, spadła obecnie do 600.000. Zmniejszyła się również ilość mieszkańców Wiednia, Tokio, Kantonu i Chankou. Natomiast przyrost ludności w Moskwie sięga ponad 1 milion. Według ostatnich danych statystycznych pierwsze miejsce według ilości mieszkańców zajmuje New-York (9 milionów), dalej idzie Londyn (8 mil. 260 tys.), Paryż (około 5 mil.), Berlin (4 mil. 340 tys.), Chicago (3 mil. 380 tys.), Moskwa (3 mil.), Szanghaj (2 mil. 700 tys.), Leningrad (2 mil. 400 tys.), Osaka (2 mil. 450 tys.), Buenos Aires (2 mil. 150 tys.), Tokio (2 mil. 130 tysięcy), Filadelfja (ok. 2 mil.), Wiedeń (1 mil. 840 tys.), Detroit (1 mil. 570 tys.), Rio de Janeiro (1 mil. 470 tys.).

P. Wyszogota-Zakrzewski nadal strzela do ludzi

Po ś.p. Pszenickowskim — dogorywa robotnik W. Zajadły

Ub. niedzielę w godzinach południowych wieś Żołędowo w powiecie bydgoskim i okolice wstrząśnięte zostały wiadomością o niesłychanym zajściu, jakie miało miejsce na podwórzu „dziedzica” p. Andrzeja Wyszogoty-Zakrzewskiego, skutkiem czego ranny został śmiertelnie przez pierwszego 27-letni robotnik rolny Władysław Zajadły.

Andrzej Wyszogota-Zakrzewski, nazwisko to znane jest nie tylko w tamtejszej wsi i okolicy, lecz także i w Bydgoszczy, a nawet jeszcze dalej. Związane ono jest z podobnym wypadkiem, który zakończył się śmiercią ś.p. Pszenickowskiego. I wówczas rozległy się po krótkiej sprzeczce dwa strzały, po których padł martwy robotnik. Sprawa oparła się o sąd, jednak wobec braku dowodów, p. Zakrzewski opuścił ławę oskarżonych z wyrokiem uniewin-

właściwa uroczystość poświęcenia trzech nowych yachtów: „Chochlika”, „Wodnika” i „Smigłego”.

Według tradycji morskiej uroczyste poświęcenie odbywa się przez stłuczenie na statku butelki szampa.

Rodzice chrzestni wyruszyli na motorówkach. Hrabina Łosiowa i pułkownik Sokolowski zostali rodzicami chrzestnymi „Chochlika”. „Wodnik” ochrzcił pani Pławska i pułkownik Spalek. „Smigły” został chrześnia-

Konferencja większych miast w sprawach mleczarskich

W dniu 14 czerwca r. b. odbędzie się w Warszawie konferencja większych miast polskich w sprawach mleczarskich; zwołana ona została przez Prezydium I-go Zjazdu Aprowizacji Komunalnej w Lwowie w wykonaniu uchwał tego Zjazdu. Konferencja wywalała duże zainteresowanie ze względu na wejście w życie z końcem bieżącego miesiąca nowego rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej o obrocie mlekiem i jego przetworami; na zjeździe omówione będą szczegółowo sprawy obrotu mlekiem i przetworami mlecznymi na podstawie tego rozporządzenia, oraz zadania z tego wynikające dla związków komunalnych. Na konferencji będą reprezentowani przedstawiciele mleczarni miejskich i spółdzielczych, oraz pokrewnych działów aprowizacyjnych, nadto przedstawiciele komunalnej służby zdrowia większych miast w obecności przedstawicieli zainteresowanych resortów gospodarczych władz centralnych i

wojewódzkich. Zjazd omówi wytyczne polityki komunalnej na polu zaopatrzenia ludności w mleko i przetwory mleczne, nadto wygłoszone będą następujące referaty: „Nowe rozporządzenie mleczarskie, a stanowisko miast” — wygłosi dyrektor „Agrilu” i Miejskich Zakładów Mleczarskich m. st. Warszawy dr. Jerzy Klein; „Bakterjologiczne zanieczyszczenie mleka na podstawie badań lat ostatnich” — wygłosi dyrektor Miejskiego Instytutu Higieny m. st. Warszawy prof. dr. Aleksander Ławrynowicz; „Nowe rozporządzenie mleczarskie, a miejska służba zdrowia” — wygłosi kierownik działu badań środków spożywczych Miejskiego Instytutu Higieny m. st. Warszawy docent dr. Zygmunt Lejko.

Uczestnicy zjazdu zwiedzą urządzenia Miejskiej Mleczarni m. st. Warszawy, majątków mlecznych, oraz pijalni i sklepów mleczarskich.

GNI EW

— **Założenie Kola Przyjaciół Strzelca.** W ostatnich dniach odbyło się zebranie konstytucyjne Kola Przyjaciół Strzelca w Gniewie, na którym po zagajeniu zebrania przez p. mjr. Sulika, wszyscy zebrani jednogłośnie oświadczyli się za koniecznością założenia Kola. Do nowoutworzonego Kola zapisało się przeszło 50 członków.

— **Na rzecz bezrobotnych.** Kasa Chorych w Gniewie zamiast wieńca na grób ś.p. Murawskiego, złożyła 20 zł na rzecz bezrobotnych m. Gniewu, za co tą drogą składa jej podziękowanie Miejski Komitet Pomocy Bezrobotnym.

— **Zawody o P. O. S. Hufca Gimnazjalnego.** Na zawodach o P. O. S. przeprowadzonych w dniu 6 czerwca w gimnazjum gniewskim, prawo do noszenia P. O. S. uzyskali następujący uczniowie: A. Schreder, J. Pacer, A. Butowski, J. Murawski, Fr. Gostomski, Br. Kurowski, Z. Czarnowski, B. Frost, F. Filcek, S. Olszewski, T. Czarniecki, B. Dylewski; i Zieliński Lucjan. Zaznaczyć należy, że niemal wszyscy uczniowie uzyskali wynikami swymi stopień wyższy od minimum wymaganego w ich kategorii wieku.

— **Z życia BBWR.** W pierwszych dniach miesiąca czerwca zostało założone Koło B. B. W. R. w Szprudowie. Zebrani wybrał zarząd w składzie: prezes p. Werner, sekretarz p. Kowalkowski, skarbnik p. Ostrowski, wiceprezes p. Podjaski.

— **Zawody o odznakę strzelecką.** Podczas ostatnich zawodów o odznakę strzelecką uzyskał prawo noszenia odznaki ze Strazy Gra-

nicznej: str. St. Skrzypczak, str. Wł. Blasik, str. St. Chelmiński, str. A. Stochmal, str. Ign. Skowyrza, strażnik Kl. Pawłowski, strażnik J. Pasiciel, strażnik Ignacy Aniolek, strażnik J. Litwiński, strażnik M. Kulwas, strażnik Wł. Lewandowski, str. przodownik St. Roszkiewicz, strażnik J. Nęcza, str. strażnik W. Wesołowski, strażnik A. Zborowski, strażnik Fr. Matuszak, przod. Wł. Banaszak, przod. Ig. Mosiek, str. M. Zalewski, str. str. T. Derbich, str. J. Smogorzewski, str. M. Szojda, str. str. J. Krajewski, str. J. Żera, przod. Wł. Supernak; z Policji Państwowej: post. L. Kremski, str. post. J. Behrendt, str. post. Ig. Sarnowski, str. post. M. Budzik, Fr. Adamczyk; ze Związku Strzeleckiego i Powst. i Wojaków DOK, VIII: E. Beim, J. Zyntek, Fr. Wydro, Br. Zachmielewski, Draheim i Makowski Józef.

— **Zawody o POS. Straży Granicznej.** Na zawodach o POS. przeprowadzonych w dniach 6 i 7 czerwca prawo noszenia POS. zdobyli następujący szeregowi Str. Gran.: str. przod. St. Roszkiewicz, przod. Wł. Banaszak, przod. Wł. Supernak, przod. Ig. Mosiek, str. str. J. Pasiciel, str. str. T. Derbich, str. str. Aniolek, str. strażnik J. Skrzypczak, str. J. Nęcza, str. M. Zalewski, str. J. Dymel, str. A. Zborowski, str. str. J. Krajewski, str. M. Kulwas, str. str. Lipiński, str. J. Litwiński, str. str. Ig. Skowyrza, str. Ed. Pudelkiewicz, str. A. Kaczor, str. D. Barszczewski, str. J. Gębczyk, str. A. Stochmal, str. str. Br. Łupkowski, str. J. Smogorzewski; z Policji Państwowej: przod. Lewandowski, post. Kremski, str. post. Sarnowski, str. post. Behrendt, str. post. M. Budzik.

Mniszek, pow. Świecie

— **Kradzieże.** W nocy z soboty na niedzielę ub. tygodnia włamali się złodzieje do mieszkania dzierżawcy składu kolonjalnego i restauracji w Mniszku p. Babuli. Z mieszkania skradziono ubrania, zegarek kieszonkowy oraz gotówkę 60 zł, ze składu kolonjalnego towary spożywcze i papierosy ogólnej wartości około 300 zł. Złodzieje dostali się do mieszkania przez okno w kuchni.

Programu radjowe

Wtorek, 13 czerwca:

Warszawa: 7:00 Sygnał czasu i pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”; 7:20—7:45 Płyty gramofonowe; 7:52 Chwilka gospodarstwa domowego; 10:00—11:57 Transmisja nabożeństwa Ormiańskiego z Kut; 12:05—12:25 D. c. transmisji i fragment jarmarku huculskiego; 12:35 Duety operowe (płyty); 14:55 Płyty gramofonowe; 15:10 Kom. Państw. Inst. Eksport.; 15:15 Płyty gramofonowe; 15:25 Kom. gospodarczy; 15:35 Płyty gramofonowe; 15:45 Chwilka lotnicza i przeciwigazowa; 15:50 Płyty gramofonowe; 16:00 Koncert solistów: Iza Rola (śpiew), Wł. Lewinger (skrzypce) i prof. L. Urstein (akomp.); 17:00 Skrzynka pocztowa; 17:15 Koncert symfoniczny; 18:15 „Na świętej Górze Gostyńskiej” (z cyklu „Krajoznawstwo i turystyka”) — wygl. prof. Al. Janowski; 18:35 Muzyka lekka (płyty);

Środa, 14 czerwca:

Warszawa: 7:20 Muzyka na org. Wurlitz i gitary hawajskie (płyty); 7:52 Chwilka gospodarstwa domowego; 11:57 Sygnał czasu; 12:05 Muzyka salonowa w wykonaniu ork. Sandlera oraz utwory skrzypcowe i wioloncz. w wykonaniu Szigetti'ego i Cassado (płyty); 12:35 Płyty gramofonowe; 15:10 Kom. Państw. Inst. Eksportowego; 15:15 Płyty gramofonowe; 15:25 Kom. Gosp.; 15:35 Płyty gramofonowe; 15:45 Skrzynka P. K. O.; 16:00 Koncert popularny w wyk. ork. symfonicznej z Clehocinka; 17:00 Pogadanka aktualna; 17:15 Utwory P. Czajkowskiego (płyty); 18:15 „Sport w starożytności” (z cyklu „Sport i wychowanie fizyczne”), wygl. dr. St. Lankowski; 18:35—19:10 Recital śpiewaczy E. Mossakowskiego, akomp. prof. L. Urstein; 19:10 „Dokąd jechać i jak się urządzić”; 19:40 Kwadrans literacki: „Wyrok zająca”, fragment z powieści A. Dygasińskiego pt. „Zając”; 20:00 Muzyka lekka w wykonaniu Igo Szyma (piosenki), M. Hihermana (wirtuoz na wielu instr.) i prof. L. Urstein (akomp.); 21:00 „Skrzynka pocztowa rolnicza”, omówi inż. W. Tarkowski; 21:10 Odczyt w języku esperanckim z Krakowa; 21:25 Koncert muzyki polskiej. Wykonawcy: Ork. pod dyr. J. Ozimińskiego i Adam Dobosz (tenor); 22:25 Wiadomości sportowe; 22:40 do 24:00 Muzyka taneczna

Gieldy

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

z dnia 12. VI. 1933 r.

Pszonica nowa	34—35
Zyto nowe	153—155
Jęczmień jary browarniany	—
Jęczmień ozimy nowy	—
Jęczmień przemysłowy pastewny	—
Owies marchwiński	—
Owies pomorski	—
Mąka pszenna	—
Mąka żytnia 70 procent.	—
Mąka żytnia 60 procent.	—
Otręby pszenne	9,25—10,25
Otręby żytnie	10,25—11,00
Rzepak	—
Groch Victoria	—
Groch drobny jadalny	—
Groch pastewny	—
Peluszka	—
Bób	—
Wyka	—
Łubin niebieski	—
Łubin żółty	—
Seradela	—

Notowanie kupców zbożowych w Toruniu

Toruń, 12 VI. 1933 r.

Ceny rozumieją się za 100 kg franco stacja załadowania na Pomorzu, za otręby franco stacja odbiorcza.	
Pszonica dworska 123/4 ft	33,00—34,00
Pszonica targowa 122 ft	32,50—33,50
Zyto	16,00—16,50
Jęczmień dworski 115/16 ft	14,50—15,50
Jęczmień targowy 109 ft	14,24—14,75
Owies	13,00—13,50
Mąka pszenna	—
Mąka żytnia	—
Otręby pszenne	10,25—11,00
Otręby żytnie	10,25—11,00

Ogólne usposobienie spokojne.



ś. p.

Dr. Stanisław Łabendziński

Dyrektor Miejskiego Gimnazjum im. Kopernika

zmarł w dniu 11 bm. w 53 roku życia.

Miasto Bydgoszcz traci w ś. p. Zmarłym prawego obywatela, zasłużonego pedagoga, sumiennego kierownika zakładu, oraz szczerego przyjaciela i wychowawcę młodzieży.

Cześć Jego pamięci!

MAGISTRAT I RADA MIEJSKA

3472



W niedzielę, dnia 11 czerwca 1933 r. o godz. 5,45 zmarł po długich cierpieniach

ś. p.

Dr. STANISŁAW ŁABENDZIŃSKI

nasz nieodżałowany dyrektor

Był człowiekiem o niekazitelnym charakterze i głębokim umiłowaniu młodzieży.

Cześć Jego pamięci!

**Rada Pedagogiczna i Uczniowie
Miejskiego Gimnazjum im. M. Kopernika**

3471

Przetarg ponowny

na parkany dla Krajowego Zakładu Psychiatrycznego w Kołobrzegu odbędzie się 21 czerwca 1933 r. godz. 12-tej w Starostwie Krajowym Pomorskim Toruń, ul. Mostowa 11.

Wadium 3 proc. dostawy w gotówce. Koperty mają być zapieczętowane, zalakowane i zaopatrzone odpowiednim napisem. Oferty bez wadium nie będą rozpatrywane.

Druki przetargowe nabyć można za opłatą 2,- zł. w Głównej Kasie.

Zastrzega się prawo wyboru, lub nieprzyjęcia żadnej oferty.

Starosta Krajowy Pomorski.

3482

Zlec. nr. 380/9

PRZETARG PRZYMUSOWY. Nieruchomość położona w Smolniku stanowiąca gospodarstwo rolne z zabudowaniami o obszarze 28.61.80 ha oszacowana na 31.000 zł. i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Smolnik karta 1 na nazwisko Franciszka Skrzyńca i jego żony Agaty po jednej czwartej części oraz Władysława i małoletnich Franciszka i Emilji Kwiwor po jednej szóstej części zostanie w drodze egzekucji dnia 3 sierpnia 1933 o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 7. Cena wywołania wynosi 20.666.67 zł.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 21 marca 1933 r.

Toruń dnia 22 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

3483

Zlec. nr. 377/9, 378/9 i 379/9

PRZETARG PRZYMUSOWY. Idealna połowa nieruchomości położonej w Toruniu przy ul. Fosa Staromiejska nr. 24 i Franciszkańskiej 14 i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Toruń Stare Miasto karta 314 na nazwisko Romualda Przybojewskiego i żony Stanisławy z Mierzanowskich zostanie w drodze egzekucji dnia 17 sierpnia 1933 o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 7. Nieruchomość cała składa się z dwóch domów mieszkalnych 4-ro piętrowych o rocznej wartości użytkowej 5850 mkn.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 30 listopada 1932

Toruń dnia 29 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

3485

PRZETARG PRZYMUSOWY. Nieruchomość położona w Budaku powiat toruński i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Rudak karta 24, 45, 69, 119, 120, 131 i 132 na rzecz Firmy Zakłady Ceramiczne „Rudak” Sp. akc. Toruń, zostanie w drodze egzekucji dnia 12 sierpnia 1933 o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 7. Nieruchomości wymienione stanowią: cegielnię i klinkiernię wraz z zabudowaniami mieszkalnymi, przemysłowymi i gospodarczymi i boczną koleją. Obszar terenu przemysłowego wynosi 35.23.16 ha, roczna wartość użytkowa mieszkania i lokali przemysłowych wynosi 14.210 mkn. Cena szacunkowa ustalona została na 526.301.44 zł.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 10 stycznia 1933

Toruń, dnia 3 czerwca 1933.

Sąd Grodzki.

3484

UPORCZYWE ZAPARCIE
zaburzenia żołądkowe i przewodu pokarmowego, ucisk w żołądku, niesmak w ustach, mdłości, obstrukcję, ilecją
ZIOŁA Z GÓR HARCUDA-ra LAUERA,
wywołując łagodne i bezbolesne wypróżnienie
Cena pud. zł. 1.50, podw. pud. zł. 2.50.
Żądać w aptekach i składach aptecznych.



OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Toruniu rewiru I. Kozak Józef urzędujący w m. Toruniu przy ul. Kościuski nr. 9 obwieszcza, że na dzień 26 czerwca 1933 r. o godz. 9 rano został wyznaczony opis nieruchomości majątku Schmidt położonego w Toruniu przy ul. Prądyńskiego Nr. 7.

W związku z powyższym, na zasadzie par. 2 art. 668 K. P. C. wzywa się wszystkie osoby, aby przed ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do wymienionej nieruchomości lub jej przynależności.
3480
(-) KOZAK,
Komornik Sądu Grodzkiego, rewiru I w Toruniu

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Toruniu rewiru I. Kozak Józef urzędujący w m. Toruniu przy ul. Kościuski 3 nr. 9 obwieszcza, że na dzień 6 lipca godz. 9 rano 1933 r. został wyznaczony opis nieruchomości majątku Czarnobłoto karta 175 na nazwisko Lea Regenbrecht ur. Aman. położonego w Czarnobłocie pow. Toruń.

W związku z powyższym, na zasadzie par. 2 art. 668 K. P. C. wzywa się wszystkie osoby, aby przed ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do wymienionej nieruchomości lub jej przynależności.
(-) KOZAK,
Komornik Sądu Grodzkiego, rewiru I w Toruniu
3442

Z prawam. szkół państwowych 8056
8-klasowe gimnazjum żeńskie
G. Winogrodzkiego w Wejherowie
przyjmuje zapisy do wszystkich klas, poczynając od klasy 2-giej.
Przy gimnazjum wstępne klasy korekcyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, 7 rewiru zam. w Bydgoszczy, ul. Śniadeckich 7 na zasadzie art. 502 i 504 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 14 czerwca br. od godz. 11.00 odbędzie się licytacja publiczna w lokalu przy ul. Hetmańskiej 20 następujących ruchomości: 1 radioaparat z głośnikiem, 1 kredens, 1 umywalka z marmurem, 1 szafa do rzeczy z lustrem, 1 leżanka, 1 obranie czarne, 1 ubranie czarne (wizytowe), 1 stół i 4 krzesła, 1 garnitur, 6 łyżek i 6 widelcy, 1 palto fokowe, 3 okna firan z mosiężnymi drążkami itp. oszacowanych na łączną sumę 620,- zł, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Bydgoszcz, dnia 10 czerwca 1933 r.

Czerniewicz, komornik.

Zlec. nr. 930/8

Kalotechnika

Pierwszorzędny 2945

Gabinet Kosmetyczny
dypł. „Universite de Beaute Cedib” w Paryżu). Zabiegi i porady w zakresie nowoczesnej kosmetyki leczniczo-upiększającej. Odmałdza, konserwuje. Usuwa wszelkie wady cery i włosów. Przeciwnia brwi i rzęsy. Toruń, Prosta 2.

Radjo

z głośnikiem na prąd sprzedam. Toruń, Prosta 21/23, m. 3. 3022

2 pokoje

z całkowitem utrzymaniem od 15 bm. lub od 1.0 7. Gdynia, Kaszubski Rynek 9/10, I. piętro prawo. 3475

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, rew. 6, W. Kurman, św. Florjana 3, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 16 czerwca 1933 r. od godz. 10 (nie później niż w dwie godziny) w Bydgoszczy przy ul. Grunwaldzkiej nr. 27 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości należących do Michała i Marji Jesion a mianowicie: 1 sztanca marki Mansfeld i 1 nożyce do krajania skóry oszacowanych na łączną sumę zł. 700, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.

Bydgoszcz, dnia 31 maja 1933 r.

Komornik W. Kurman.

3474

Zlec. 952/8

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, rew. 6, W. Kurman, św. Florjana 3, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 16 czerwca 1933 r. od godz. 12 (nie później niż w dwie godziny) w Bydgoszczy przy ul. św. Trójcy nr. 32 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości, należących do Hansa Schellonga a mianowicie: urządzenia biurowego, 1 maszyny do pisania marki Adler, osi do wozów i koła transmisyjne oszacowanych na łączną sumę zł. 985, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Komornik W. Kurman.

3473

Zlec. 953/8

Spis zapowiedzi nr. 33/33

ZAPOWIEDZ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1. robotnik Józef Groth, kawaler zamieszkały w Kartuzach ul. Zamkowa nr. 5 syn właściciela domu Jana Grothy i jego żony Anastazji z domu Lefanczyk zamieszkałych w Kartuzach ul. Zamkowa Nr. 5 2. bez zawodu Anna Golombek, panna zamieszkała w Kartuzach ul. Zamkowa nr. 5 a córka rolnika Józefa Golombka i jego żony Matyldy z domu Czewicka zamieszkałych w Lebnie pow. Morski chcą zawrzeć związek małżeński.

Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Gazecie Gdańskiej w Gdańsku.

Kartuzy, dnia 10 czerwca 1933 r.

Urządnik stanu cywilnego

w zastępstwie Jeliński.

3470

PRZETARG OFERTOWY. Dnia 20 czerwca br. o godz. 9-tej odbędzie się przetarg ofertowy na dostawę mięsa i słoniny dla Garnizonu Grudziądz w koszarach Hallera 16 p. a. 1.

Oferty zalakowane na częściową i całą dostawę, należy nadesłać do dnia 20 bm. godz. 8-jej na ręce przewodniczącego komisji przetargowej.

Do oferty należy dołączyć kwit na złożone wadium w wysokości 3 proc. od kwoty ofertowej.

Zastrzegam sobie prawo wyboru oferenta.

Przewodniczący Komisji Przetargowej

(-) Piątkowski, major.

Zlec. nr. 450/GR.

Piano

pierwszorzędne, krzyżowe sprzedam tanio byle zaraz, Toruń, Kazim. Jagiellończyka 8, drugie wejście parter prawo. 3477

Nowoczesne

urządzenia zdrojowe
doskonale warunki kuracji - noslecznicze posiada Zdrojowisko solankowe i borowinowe Inowrocław. Wodolecznictwo, Emanatorjum Radowe. Kuracje ryczałtowo od 145 zł. Informuje Zarząd. 1468

Dom murowany

półpiętrowy, posiadający 14 pokoi, częściowo zajętych, do niego zabudowania gospodarcze, ogród i rola około domu ca 4 morgi, w Rywałdzie Szlacheckim pow. Grudziądz sprzedam za gotówkę. Egzystencja dla stolarza zapewniona. Franciszek Piotrowski. 3478

Naprawę wszelkich MASZYN ROLNICZYCH
uskuteczna szybko i tanio
Firma „PEDAB”
w Toruniu,
ul. Koszarowa 15/17 (3161)

Ogrodnika - szofera

kawalera na większy majątek na Pomorzu poszukuje się od 1. 7. b. r. Świadcetwa i referencje do „Dnia Pomorskiego” Toruń. 3479

Uboczny zarobek

100 - 200 zł. miesięcznie znajdują osoby mające szesródmieście - Nowe miasto. Janowski, Toruń, św. Jakóba 7. 3476

PIERWSZORZĘDNY gabinet kosmetyczny „Mimoza”
dypł. Université de beauté Cedib w Paryżu) odmałdza, usuwa wszelkie wady cery i włosów, przeciwnia brwi i rzęsy. Toruń, Szeroka 37 II. p. 3324

Nowa willa

w Inowrocławiu w pobliżu Solanek korzystnie na sprzedaż. Adres Wiśniewski Wierchosławice, Inowrocław telef. 527. 3381

NA RATY
EXPRESS
KROMCZYŃSKI,
Poznań,
Al. Marcinkowskiego 5

mies. 20zł.
3040

Zobacz Kiermasz

Toruń, Szczytna 2 róg Sze-rakiej. Tysiące artykułów za bezcen. 3118

Sprzedam

kiosk na Helu w dobrym miejscu. Zgłoszenia „Gazeta Morska” Gdynia. 3469

Morszyn

Najsolidniejszy, najtańszy, pensjonat dietetyczny. „Jasmin” blisko Zakładu, miejscowość lesista. 3468

Ostrzeżenie

Obecnie nie wolno zaniedbywać dodawania dla świń krow, drobiu, prawdziwej Centralny Michałowski, w aptekach, drogerjach.

Poszukuję

mieszkania 4 pokojowego, śródmieście - Nowe miasto. Janowski, Toruń, św. Jakóba 7. 3476

Selegramy

z ostatniej chwili

Napięcie egoizmów narodowych

Konferencję londyńską otworzył król Jerzy angielski

Londyn, 13. 6. (PAT). Otwarcia obrad konferencji ekonomicznej dokonał osobiście król Jerzy, który oświadczył m. in.:

W tych czasach ogólnego kryzysu ekonomicznego wsam panów na ziemi angielskiej. Sądzę, że zdarze się poraz pierwszy, aby monarcha przewodniczył na otwarciu konferencji. Pragnę wyrazić me zadowolenie, że konferencja odbywa się na ziemi angielskiej i jestem pewny, że wspólne wysiłki doprowadzą do osiągnięcia zadawalających wyników. Śledziłem zawsze prace Ligi Narodów z wielkim zainteresowaniem. Liga Narodów zwołała tę konferencję i zgutowała jej drogę do dalszej pracy. Bez Ligi Narodów konferencja ta prawdopodobnie nie doszłaby do skutku.

Londyn, 13. 6. (PAT). Delegacja francuska, która z premierem Daladier na czele przybyła do Londynu jest w nastroju jaknajbardziej pesymistycznym.

Zdaniem delegatów francuskich do zaciemnienia horyzontu przyczynia się poza sprawą długów i trudnościami stabilizacji walut największymi przeszkodami jest ratorjum dla długów zagranicznych. Francja zdecydowana jest nie dopuścić do bezkarnego zatrzymywania przez Niemcy obsługi pożyczek Dawesa i Younga i grozi sankcjami, a mianowicie proponuje, aby te kraje, które zakupują w Niemczech zamiast płatności im za towary zatrzymywały należne sumy na poczet należności z tytułu obsługi tych dwóch pożyczek. Plan ten znajduje pewne poparcie wśród posiadaczy tych pożyczek w Londynie. Natomiast skarb angielski nie bardzo przychylnie się na tę sankcję zapatruje, a stanowczo opiera się temu Ameryka.

Prasa francuska notuje pogłoskę, że na konferencję do głosu zostaną dopuszczeni dla złożenia oficjalnych deklaracji o charakterze ogólnym wyłącznie przedstawiciele Niemiec, Argentyny, St. Zjednoczonych, Francji, Włoch, Japonji i Sowieców.

Nie są to jednak największe trudności. Już dzisiaj — jak informuje korespondent „l'Intransigeant" — tworzą się bardziej lub mniej jawne porozumienia między państwami do przeprowadzenia wniosków, dotyczących rewolucyjacji złota, redukcji pokrycia złotego lub rozszerzenia zasady bimetalizmu. Nastroj pomimo przygnębienia dżdżystej pogody w Londynie jest podniecony i wyczuwa się napięcie egoizmów naro-

dowych wśród delegacji.

„Excelsior" pisze: Francja jest oczywiście gotowa ustosunkować się jaknajprzychylniej do wszystkich rozsądnych i słuszych projektów, mających na celu walkę z kryzysem. Ale wola szczerą współpracę międzynarodową nie może szkodzić interesom kraju. Nie mogą być narażone na szwank ani równowaga gospodarcza, ani

stabilizacja monetarna, będące wynikiem wielkich poświęceń i długotrwałych wysiłków.

„Daily Herald" podając wiadomość o zawarciu paktem przez Litwinowa zgłoszeniu paktu o ekonomicznej nieagresji, twierdzi, że pakt ten znajdzie poparcie Polski, Małej Ententy i wogóle całego bloku wschodnio-południowo-europejskiego.

Delegacja Polski na konferencji londyńskiej

Wiceminister Koc będzie przemawiał w środę

(o) Warszawa, 13. VI. (tel. w.) Zadanie delegacji polskiej na konferencji londyńskiej jest oficjalne. Rząd polski nie traktuje konferencji jako terenu rozgrywek politycznych lecz prac technicznych, świadczy o tem skład delegacji.

Wiceminister Koc, jako szef delegacji, będzie dążył do tego, aby w ciągu obrad teoretycznych wnieść szereg elementów życiowych i realnych. Polska bowiem w ciągu ostatnich lat kryzysu miała utrzymać równo-

wagę gospodarczą bez obcej pomocy, zmuszo na do kolosalnych ofiar zarówno ze strony Państwa jak i poszczególnych obywateli, co dało jej wiele potrzebnego doświadczenia. — Ofiary te wraz z ogromnym obniżeniem stopy życiowej są tak wielkie, że nie można ich porównać z ofiarami złożonymi przez obywa teli innych państw. Zadania konferencji by lyby łatwiejsze, gdyby różnica ta nie była tak wielka.

10 projektów polskich

przyjętych przez komitet studiów robót publicznych w Genewie

Genewa, 13. 6. (PAT). Obradujący tu komitet studiów robót publicznych przy Lidze Narodów dokonał klasyfikacji przedłożonych mu przez różne państwa projektów robót publicznych. Komitet określił jako bezpośrednio opłacalne, a więc w pierwszym rzędzie zalecone 12 projektów, w tem 10 PROJEKTÓW POLSKICH. Wśród nich wymienić należy budowę wodociągów (15 milionów franków), elektryfikację warszawskich kolei podmiejskich (40 milj. fr.), sieci dalekobież-

nej telegraficznej i telefonicznej (78 milj. fr.), roboty elektryfikacyjne (118 milj. fr.), rozszerzenie elektrowni w Stanisławowie (2 milj. fr.) gazyfikację G. Śląska (18 milj. fr.).

Sfinansowanie projektów, których zdrowe podstawy spotykają się z uznaniem czynników międzynarodowych wymagać będzie specjalnych rokowań. Konferencja ekonomiczna i finansowa w Londynie winna ułatwić te rokowania w interesie ożywienia życia gospodarczego w Europie.

Awantury hitlerowskie w Austrii

Dynamit, bomby i... cesarskie mundury

Wiedeń, 13. 6. (PAT). Zamach na przywódce Heimwehry dr Steidle wywołał w Innsbrucku ogromne wrażenie. Dr. Steidle został ciężko zraniony w przedramię i znajduje się obecnie w klinice chirurgicznej.

W ciągu nocy policja wspomagana przez oddziały Heimwehry obsadziła dom brunatny w Innsbrucku i przeprowadziła rewizję, przy czem aresztowano obecnych tam przywódców narodowo-socjalistycznych. Równocześnie obsadziła żandarmerja i wojsko główną kwatery narodowych socjalistów w Innsbrucku, — znajdującą się w pewnej restauracji w śródmieściu. Wszyscy narodowi socjaliści, którzy się tam znajdowali zostali aresztowani.

„Der Morgen" przypuszcza, że będą aresztowani wszyscy przywódcy narodowo-socjalistyczni w Tyrolu. „Der Morgen" donosi, że akcja terrorystyczna wszczęta przez narodowych socjalistów wywołała stanowczy zwrot w dotychczasowej polityce rządu austriackiego. Znosi się na daleko idące zarządzenia przeciwko aktom teroru.

Z Grazu donoszą równocześnie, że planowany był widocznie również zamach na naczelnika Styrii dr. Rintelena. Droga, którą miał jechać autem, dr. Rintelen została zniszczona dynamitem. Tylko dzięki przytomności umysłu szofera udało się uniknąć katastrofy.

Berlin, 13. 6. (PAT). Biuro Wolffa donosi z Grazu: w niedzielę w nocy o godz. 10,45 w miejscowości Kirchdorf pod Bruckiem wybuchły dwie bomby bezpośrednio przed prze-

jazdem dr. Rintelena, wracającego ze zgromadzenia w Ranzu. W odległości kilkuset metrów od miejsca eksplozji szosa była zatrasowana wozem ustawionym w poprzek. Na szczęście szofer zauważył w czas przeszkodę i wstrzymał samochód. Na miejscu wybuchu żandarmerja znalazła 2 rury żelazne, użyte przez zamachowców do wywołania wybuchu. Sprawców dotychczas nie ujęto.

Sensacja lokalną Wiednia było w niedzielę wysenszerowanie oddziałów wojskowych w starych uniformach Armji Austriackiej. W południe odbyła się uroczysta zmiana warty przed gmachem ministerstwa wojny. Tysiąc nie tłumy witaly żołnierzy, którzy poraz pierwszy zjawili się w uniformach staroaustrjackskich.

Kancelarz Dollfuss w wywiadzie prasowym udzielonym dziennikarzom angielskim oświadczył: Austria w ciągu 400 lat była centrum cywilizacji europejskiej, wpływy jej sięgały daleko na wschód. Jest ona przez los równie związana z narodem niemieckim. Kancelarz wyraził nadzieję, iż Austria ma jeszcze wielką rolę do odegrania (Jeszcze jeden „Herrenvolk").

„My Austriacy — powiedział Dollfuss — nie wierzymy, by sprawa niemiecka mogła być rozwiązana przez rozszerzenie imperjum niemieckiego na male terytorjum austriackie". Dając wyraz życzeniu utrzymania jaknajlepszych stosunków z wszystkimi sąsiadami, Dollfuss wyraził głęboki żal z powodu tarć w stosunkach z Niemcami".

Polska ekipa zwyciężyła w konkursie o Puchar Narodów

W niedzielę w 9 dniu międzynarodowych zawodów hippicznych na Stadionie w Łazienkach rozegrany został konkurs o Puchar Narodów.

Na zawodach obecny był fundator nagrody P. Prezydent Rzplitej oraz premier Jędrzejewicz.

Do konkursu stanęły cztery ekipy: Polska ekipa w składzie: rtm. Szosland na „Ali", rtm. Lewicki na Kikimorze, Rtm. Kulesza na Regencie i por. Ruciński na Roksanie.

W ekipie francuskiej startowali por. Cavaillé i por. de Tilier na koniach Aeis, Castagnette, Papillon i Olivette.

Czechosłowacka w składzie: kpt. Staceny na Elliot, kpt. Seyfried i kpt. Bycek na Gabrieli.

Ekipa rumuńska po pierwszych niepowodzeniach z konkursu wycofała się. Każdy z 4 jeźdźców ekipy musiał zrobić parcours dwa razy na jednym koniu i przebyć 12 przeszkód. W klasyfikacji ogólnej zespołów brane były pod uwagę wyniki trzech najlepszych jeźdźców.

Przebieg konkursu był niezmiernie emocjonujący. W pierwszej połowie prowadzili Francuzi. Szalę zwycięstwa na stronę polską przechylił rtm. Szosland na Alim, który w pierwszym parcourcie miał tylko 8 pkt. karnych a w drugim — 4 pkt.

W ogólnej klasyfikacji ekipa polska zajęła pierwsze miejsce, mając 78 pkt. karnych, drugie — ekipa francuska — 119 1/4 pkt. k. i trzecie miejsce — Czechosłowacja — 121 1/4 pkt. karnych.

P. Prezydent Rzplitej udekorował konie węgami i wręczył puchar szefowi dep. kawalerji płk. Karczewi.

Kapitan Janicki leci do Polski

Strasburg, 13. 6. (PAT). Na tutejszym lotnisku przybył o godz. 14.15 lotnik kpt. Janicki, który opuścił lotnisko paryskie w Le Bourget o godz. 12 w poł., kierując się ku Polsce.

Kpt. Janicki leci z Madrytu.

Niemiecko-włoskie igraszki balonikowe

Dookoła paktu czterech

Berlin 13. 6. (PAT). Komentując pakt czterech „Schlesische ztg." pisze: niemiecka polityka zagraniczna może z uzasadnionem zadowoleniem patrzeć na ostatni odcinek czasu. Niemiec ka polityka zagraniczna z wielką zręcznością chwyciła balony rzucając jej z Rzymu, wykorzystując każdej chwili sytuację przez to, że nie śniła fantomów, lecz zdobywała decydujące pozycje, unikając odosobnienia i zabezpieczając polój.

W obecnej chwili — pisze dziennik — najwazniejszem dla Niemiec jest to, aby mogły w spokoju przeprowadzić swoją odbudowę wewnętrzną, co równocześnie stanowi gwarancję powodzenia dążeń rewizyjnych (!!) Pakt czterech jest do tego odpowiednim punktem wyjścia".

Ironja

Berlin, 13. 6. (PAT). Według doniesień prasy nagrodę Nobla ma otrzymać Mussolini z powodu załatwienia i dojścia do skutku paktu czterech.

ogłoszenia: wiersz 11 lin. na stronę 7-lamowej . . . 0,20 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,00 zł
na drugiej i trzeciej stronie 0,80 zł — w tekście . . . 0,50 zł
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w trybunale 25% drożej,
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% niżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Lubna za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądowym ściganiu należności rabat upada. Za terminowy druk
orzeczone miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Mickiewicza 3
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobroszański Mostowa 6.
Redaktor odpowiedzialny na sprawy W. M. Gdańska Wilhelm Grimmann,
Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiedzialny, na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Bronisław Jędrzejczak,
Inowrocław, plac Kasprowicza 4a.
Redaktor odpowiedzialny, na Grudziądz, Józef Stanoch, Grudziądz, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski", „Dzień Bydgoski", „Gazeta Morska",
„Dzień Grudziądzki", „Dzień Kujawski".
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3.— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,30 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 gd
z odbieraniem w administracji wprosi gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— gd
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkodą w za-
kładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma